Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin!

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Gerçek

Sayı 194
5 Temmuz 1981
20 TL

FAŞİZMİ YENECEĞİZ!

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ YENİ ŞARTLARDA DA BİR İŞÇİ SINIFI PARTİSİNE YARAŞIR ŞEKİLDE MÜCADELESİNİ SÜRDÜRÜYOR. O, YİĞİT VE FEDAKAR ÜYELERİ, GÜÇLÜ ÖRGÜTÜ VE SAĞLAM İDEOLOJİSİYLE İŞÇİ SINIFIMIZ VE EMEKÇİ HALKIMIZIN ÖNÜNDE, DİMDİK AYAKTADIR.

AŞAĞIDA TSİP MERKEZ KOMİTESİ'NİN 15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİNİN II.,PARTİMİZİN KURULUŞUNUN 7. YILI NEDENİYLE TÜRKİYE'DE BASIP FABRİKALARDAKİ, TARLALARDAKİ VE OKULLARDAKİ ONBİNLERE ULAŞTIRDIĞI BİLDİRİNİN TAM METNİNİ BULACAKSINIZ.

Yurttaşlar,

12 Eylül darbesi demokrasinin son kalıntılarını da yoketti. Bugün ülkemizde Anayasa yok; kanunlar işlemiyor; zorbalığın egemenliği hüküm sürüyor. İktidarda insan haklarını hiçe sayan güçler var. Halkımız tarifsiz acılar, katlanılmayan sıkıntılar içinde inim inim inliyor.

İktidarın her eylemi işçilere, emekçilere karşıdır. Tekelci sermayeye hizmet eder niteliktedir. İşçi sınıfımızın bütün hakları elinden alındı. Sendikalar kapatılıp grev ve toplu sözleşme hürriyeti bir çırpıda yokedildi. Ücretlerin tesbitinde sadece işverenler ve generaller söz sahibidir. Milyonlarca işçimiz iki yıl önceki ücretlerle çalışıyor.

Köylünün, memurun, esnafın... diğer bütün çalışanların durumu da günden güne kötüleşiyor. Bugünkü maaşlarla, taban fiatlarıyla enflasyonu karşılamak, çoluk çocuğun karnını doyurup üstünü giydirmek imkansız hale geldi. Dar gelirli yurttaşlarımızın ızdırabı çekilir olmaktan çıktı.

Kırkbeş milyon halka bu çile bir avuç patronun hatırı için çektiriliyor. Kârları bire beş arttığı, her istekleri yapıldığı için cuntaya alkış tutuyorlar. Demokrasinin yokedilmesi, özgürlüklerin kaldırılması, kamuoyunun susturulup muhalefetin yasaklanması... bütün bunların hepsi tekelci sömürüyü korumak içindir. Hatta ve hatta denilebilir ki, insan haklarının çiğnenmesi, yurdun her yanında süregelen insan avı, caddelerde kol gezen dehşet ve korku, hep tekelci sömürü daha rahat işlesin diyedir. İktidar tekellerin zorbalığından başka birşey olmayan faşizmdir.

Askeri cunta ülkemizi ve halkımızı yoketmek için vargücüyle çalışıyor. Yüzbine yakın insan hapislerdedir. Yargı bağımsızlığı çiğnenmiştir. Kişiler demokrasiye olan bağlılıklarından, fikirlerinden dolayı ağır cezalara çarptırılmaktadır. Basın sansür altındadır. Yazarlarımız. aydınlarımız, sanatçılarımız susturulmak istenmektedir. Üniversite özerkliği, bilim özgürlüğü ayaklar altına alınmıştır.



Yurttaşlar,

Cunta, ülkemizi "terörden" kurtarmak için geldiğini söylüyor. Bu bir kılıftır. Beş bin yurttaşımızın katili MHP gözlerden saklanırken, MHP'ye para veren iş adamları hükümetle ortaklaşa kararlar alırken buna kim inanır? Onlar DİSK'i, TÖB-DER'i, meslek kuruluşlarını, topyekün bir gençliği ve sosyalist partileri yasadışı ilan etmekle gerçek yüzlerini zaten gösterdiler. Belli olan bir tek amaçları vardır. Sömürüye hizmet!..

Cunta ulusal çıkarlarımızı da tehlikeye atıyor. Komşularımıza karşı barışçı olmayan bir politika izliyor. Cuntanın izlediği bu yol doğrudan NATO'ya hizmet ediyor. Askeri yönetim ABD'nin Ortadoğu politikalarıyla bütünleşmek, emperyalistlerin bölgemiz üzerindeki oyunlarına aktif olarak katılmak çabası içindedir.

Yurttaşlar,

Faşizmin iktidar olmasını önleyemedik. Demokrasiyi koruyup geliştiremedik. Geçmişteki hatalarımızı görmek ve ders alarak geleceği kurtarmak, yine bizlere düşmektedir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kuruluşunun 7. yıldönümünü kutlarken durumu şöyle değerlendirmektedir.

Bilimsel sosyalistler birleşip işçi sınıfımızın birliğini sağlayamadılar. Sol güçlerin birleşmesini, anti-faşistlerin toparlanmasını sağlayacak bu önemli adımı zamanında atamadılar. TSİP'in bu konudaki ısrarlı ve yoğun çalışmaları umulan sonucu vermedi.

Demokrasi güçleri olarak da elele veremedik. Gücümüzü birleştirip faşizmin karşısına dikilemedik. Gerici cepheye karşı anti-faşist halk cephesini oluşturamadık. Bütün bunlar faşizmin iktidar olmasında bir ölçüde rol oynadı. Ama görev bugün de omuzlarımızdadır. Faşizmi iktidardan uzaklaştıracak ve demokrasiyi yeniden kazanacak olan halkımızın örgütlü gücü olacaktır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kuruluşunun 7. yıldönümünü kutlarken anti-faşist güçlere sesleniyor:

- İşçiler, köylüler, emekçiler! Faşizmden kurtulmamızın biricik yolu, ona karşı birleşmektir. Çiğnenen haklarımızı geri almak, sömürüden ve zulümden kurtulmak için birleşmeliyiz. Bize demokrasiyi kendi elleriyle vereceklerini ummayalım. Demokrasiyi bizler elbirliği ile kurtaracağız.
- Sosyal demokratlar, CHP'nin peşinde gitmiş emekçi kardeşler! CHP yönetimi faşizme karşı uyanık olamadı. Demokrasi mücadelesinden uzak durdu. Sol güçlerle işbirliği yapmaktan kaçındı. Demokratik görevlerini yerine getirmedi. Aynı hataları devam ettirmek doğru değildir. Faşizm hepimize düşmandır. Faşizme karşı birlik olmalıyız.
- Maceracılıktan etkilenmiş gençler! Faşizmin kurbanları, Yurtseverler! Fedakarsınız, atılgansınız, yüreklisiniz ama bütün bunlar faşizmi altetmeye yetmiyor. Partili mücadele olmaksızın, bilimsel sosyalizme sarılmaksızın bir yere varılamaz. Olaylardan ders almasını bilelim. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi sizi maceracı yolları terkedip anti-faşist mücadeledeki yerinizi almaya çağırıyor. TSİP, sizleri sosyalizm yolunda partizanca mücadeleyle bütünleşmeye davet ediyor.
- Aydınlar, yazarlar, sanatçılar! Faşizmin karşısında susmayalım. İmkanlarımız az, üzerimizdeki baskılar ağırdır. Ama aydın olmanın sorumluluğu vardır. Faşizm bütün aydınları zincire vuracak kadar güçlü değildir. Demokrasi güçlerimizin birliği aydınlarımızın önemli katkılarıyla kurulup güçlenecektir. Bu onurlu görevi görmezlikten gelemeyiz.
- Sosyalistler! Birlik görevimizdir, önümüzdedir! Bu görevden kaçmanın haklı bir gerekçesi olamaz. Hayatı, mücadeleyi dar örgütsel pencereden görmeyelim. Rekabetçiliği yıkıp, geçelim. Teker teker, siyasi-örgütsel birliği savsaklayanlar olarak layık olacağımız yer sınıfımızın ve demokrasi güçlerinin öncülüğü değil, faşizmin zindanlarıdır. Tek bir -

(Devamı 11. sayfada)

EVREN SİYASETİ CUNTANIN TEKELİNDE TUTMAYA ÇALIŞIYOR

Kenan Evren, Haziran ayı başında Amasya'da yaptığı konuşmada cuntanın siyaseti kendi tekelinde tutma ve bunun da ötesinde geleceğe de yeni yeni siyasal ambargolar koyma konusundaki anlayışını bir kez daha dile getirdi. Yeniden görüldü ki, askeri cuntanın şefi, değil devrimci ve ilerici siyasete, burjuva partilerinin ve 12 Eylül öncesinde ön planda olan burjuva politikacılarının bile siyaset yapmasına tahammül edemiyor.

MGK'nın siyaset yasağını hatırlatan bildirisi ve Evren'in Amasya konuşması, tekelci sermayenin politikayı ne denli merkezileştirmiş olduğunun bir yeni kanıtıdır. Tekelci sermaye adına siyaset yapmak, sadece ve sadece cuntaya ve onun emrindekilere aittir. Cuntanın 12 Eylülde açıkladığı ve Mayıs ayında da yeni bir bildiriyle "uyarıda" bulunduğu gibi, sadece siyasal partilerin faaliyeti yasak değildir, 12 Eylül'de bir parti yöneticisi veya parlamenter olan herkesin, bugün kendi görüşlerini bireysel olarak yazıyla veya sözle açıklaması, Türkiye'nin bugünü, dünü, veya yarını konusunda fikir beyan etmesi yasaktır. Evren' in Amasya konuşması ise, yeniden hatırlatılan yasağın altındaki anlayışın zaten bilinen bir tekrarıdır.

Tekelci sermayenin ve cuntanın istediği şudur: Ülkede tek bir ideoloji olacaktır; Atatürkçülük (kendisi bir ideoloji veya bir öğreti olmayan Atatürkçülük, burjuva sınıf egemenliğinin ve ulusal baskısının sözümona "ideoloji" diye resmileştirilmiş adıdır). Evet, Kenan Evren'e göre ülkede herkes Atatürkçü olacak. Atatürkçü olmayanlara düşünce ve siyaset hakkı olmayacak. Hatta Atatürkçü olduğu halde,Kenan Evren gibi düşünmeyen burjuva politikacılarına bile göz yumulmayacak. Burjuva ideolojisinin değişik akımlarının hepsi birden ve hatta kimi aklı evvel solcularımız da hâlâ budalaca Atatürkçülüğe sahip çıktıklarından, resmi "ideoloji" (Atatürkçülük) Evren'in tahakkümü için yeterli değildir. Politika yasağını sürdürmek ve hatta burjuva politikacılarının bir çoğuna bile geleceğe dönük ambargolar koyarak, siyasetin tekelci sermaye adına tek elden ve tek merkezden yürütülmesini sağlamak bugünkü askeri diktatörlüğün "demokrasi" anlayışıdır.

Evren'in kafasındaki model açıktır. Cunta işbaşında kaldığı müddetçe kadir-i mutlak olacaktır. Cunta günün birinde gidecek olursa bile bunun tarihini, zamanını ve biçimini kendisi ve ağababaları saptayacaktır. Cunta bu tarzda çekileceği, yani sözümona " Demokrasiye geçileceği" zaman ise yarı askeri-yarı sivil bir polis devleti anayasasına dayanan bir rejim kurulacaktır. Tekelci sermayenin ve Evren'in anayasasına göre üst komuta heyetinin politikaya müdahalesi yasallaştırılmış olacak, binbir türlü gerici-faşist yasayla uzun vadeli bir tahakküm rejiminin kurulması amaçlanacaktır. Ve bu sözde demokrasinin de başında, güya sivil devlet başkanı olarak Kenan Evren bulunacaktır. Devlet başkanının birtakım çok önemli yetkileri olacaktır. Böylece yargının bağımsızlığının sözkonusu olmadığı, hatta burjuva parlamentosunun bile ikinci planda kaldığı bir diktatörlük düzeniyle, tekelci sermayenin sınıfsal çıkarları korunacaktır.

Evet, tekelci sermayenin, onun ardındaki ABD'nin ve generaller cuntasının sık sık dile getirdiği niyeti budur. Ama bu niyetleri bozmak, tekelcilerin ve cuntacıların hesaplarını ve planlarını altüst etmek görevi de, işçi sınıfı başta olmak üzere tüm demokratik güçlere düşmektedir.

Ecevit ve Kahramanlık Üzerine

Cumhuriyet Halk Partisi'nin eski Genel Başkanı B. Ecevit, "Arayış " dergisinde yayınlanan son yazılarından birinde mealen şöyle birşey demişti: "Özgürlük adına konuşmak ucuzken mangalda kül bırakmayanlar şimdi ortalıkta görünmez oldular."

Bu gözlemde gerçi bir yanlışlık yok. Doğru. Ucuz kahramanlar, gerçekten, 12 Eylül'denberi yelkenleri indirdiler. Vaktiyle Demirel'in en ufak dil sürçmeleri karşısında kıyameti koparanlar şimdi Evren'in hamakatlerinden hikmet sızdırmakta birbirleriyle yarışıyorlar!

Ne ki bundan yakınmak Bay Ecevit'e düşer mi, düşmez mi? Biz diyoruz ki, düşmez!

Düşmez çünkü özgürlüğü, demokrasiyi bütün dünyanın gözünün içine baka baka pervasızca çiğneme harekatına, 12 Eylül'e müsait zemin hazırlanmasında en baş sorumluluklardan biri Bay Ecevit'in payına düşendir. "Halkın cephelere bölünmesine karşıyız" diye diye, gerici-faşist özgürlük düşmanları cephesinin adım adım örülüp tırmanmasına seyirci kalan kendisidir. Terörün ana kaynağının neresi ve kimler olduğu apaçık ortada iken, özgürlük ve demokrasi düşmanı faşist cinayet çeteleri karşısında "Özgürlükçü Başbakan" olarak "çaresiz" kalmayı tercih eden kendisiydi. Bu yoldan, giderek, sıkıyönetimciliği "alternatifsiz" kılan ve "meşru" laştıran da yine o değil miydi?

12 Eylül öncesi dönemde ucuz özgürlükçülüğün en parlak edebiyatı onun kaleminden dökülmüş, bu arada "Türk ordusunun özgürlükçü demokrasiye sarsılmaz inanç ve bağlılığı" konusunda en kesin teminatlar onun ağzından işitilmişti.

13 Eylül günü Gelibolu'da ordu misafirhanesine postalanmayı kuzu kuzu kabullenen de odur. Birkaç gün sonra yine kendisi -yani devlet memuru beş general tarafından "emirle" feshedilen Parlamentoda en çok sandalyeye sahip partinin Genel Başkanı, eski "Özgürlükçü Başbakan"- "Şimdi herkese düşen görev generallerin işini kolaylaştırmaktır" demedi mi? Generallerin "kolaylaştırılması gereken" işinin ne olduğu daha ilk günden gün gibi ortadaydı. Öylesine ortadaydı, ve Ecevit o dönemde özgürlük adına konuşmayı öylesine *pahalı* saymıştı ki, çok geçmeden bazı şeyler kendisinin de kafasına dank edince CHP Genel Başkanlığından âlâyı vâlâ ile istifasının "protesto" niteliği -içerde de, dışarda da- hemen hiç bir iz bırakmadan silindi gitti. Çünkü ülkede grevler yasaklanır, DİSK kapatılır, basının ağzına kilit vurulur, onbinlerce yurtsever işçi, öğretmen, öğrenci, memur tutuklanır, yüzlerce insan sürekavlarında ya da hapishanelerde, nezarethanelerde öldürülürken, insan hakları tümüyle ayaklar altına alınırken, B.Ecevit cuntayı protesto için,eski siyasilerin geleceği konusunun cunta tarafından gündeme getirilmesini beklemişti!

Sonradan "Arayış" dergisinde çeşitli konularda yükselttiği "özgürlükçü" muhalif ses, cuntanın varlığını ve esas işlevini meşrulaştırma ödünü karşılığında hoşgörüyle karşılandı. Öyle ki, cuntanın hoşgörüsüne sığınarak cuntaya akıl öğretmenin biraz sınırlarını -yani çizmeyi- aşar göründüğünde hemen üzerine varıldı. Cunta Ecevit'e de, onun örnek alıp "ucuz kahramanlığı" tırmandırmaya koyulan ya da yalnız onun tekelinde bırakmamak isteyen başkalarına da "Höt" deyiverdi!

Peki o zaman kendisine sunulan bu "*pahalı*" kahramanlık fırsatı karşısında Ecevit ne yaptı?

Her zamanki efendi, uslu çelebi edasıyla pılısını pırtısını toplayıp "Arayış" faslını kappattı. Ve de ardından, yine cuntanın hoşgörüsüne ve insafına sığınıp, dergisinde, kuğunun son özgürlük şarkısı makamında, bir şiir yayınlattı. Büyük Britanya emperyalizminin sözcüsü bireysel kahramanlığına övgü düzmekle ünlü bir şairin yüz yıl önce yazdığı bir şiir!

Evet, "özgürlük kahramanlığı" şimdilerde eskisi kadar ucuz değil. Bunun en parlak ispatı Ecevit'in kendisidir. Onun için de, eskiden mangalda kül bırakmayanların şimdiki usluluğu gerçekten üzerinde durulması gereken bir sosyal ve moral fenomenidir ama, bundan yakınmaya ve kendine paye çıkarmaya herkesten önce Ecevit'in *hiç mi hiç hakkı yoktur.*

Cunta ve Milli Gurur

Cuntabaşı Evren Amasya'da konuşurken "Avrupalılar bize baskı yapmasaydı 90 gün gözaltı süresini kısaltacaktık," diyerek "millî gurur ve bağımsızlık" anlayışının ne olduğunu çok iyi anlattı. Ne ki, halka zulüm ve baskıyı bu türlü gerekçelendirmeye çalışmakla özürünün kabahatinden ne denli büyük olduğunu kendi diliyle açığa vurduğunu hiç farketmedi. Zaten hemen her şecaat arzedişinde sirkatin söylüyor! "Bu millet her fedakarlığa katlanır, yeter ki onu kullanmasını bilelim," sözü de onun.

İyi ama 90 gün gözaltı süresi konusunda "millî gurur"u böylesine galeyana gelenler neden ABD elçisinin Türkiye'nin işlerine kör kör parmağım gözüne müdahalesi karşısında suspus kaldılar? Şu ünlü Amasya konuşmasının hemen ardından, "Generaller Avrupa'da koparılan insan hakları şamatasına aldırmasınlar. Demokrasiye geçişte aceleye gerek yoktur" demedi mi ABD elçisi? Yine eski ABD elçilerinden Komer'in Haziran ayı sonunda bir dergiye verdiği demeçte "Askerler beni şaşırtan bir tutumla serbest pazar ekonomisini onayladılar...Bunlar acı ilaçlardı. Bu programı Demirel hiç bir zaman uygulayamazdı...MGK Turgut Özal'a yerinde kalmasını, hatta daha yetkili yere gelmesini söyleyince çok etkilendim. Çok isabetle bir iş oldu. Onu zor politikasında desteklediler. 12 Eylül olmasaydı bu programla ilgili önlemler alınmazdı. Bu konuda generallerin payı çok büyük," demesine ne demeli?

Eski, yeni ABD elçilerinin bu görüşlerini böyle pervasızca açıklamaları bizi şaşırtmıyor. Anayasayı çiğneyip silah zoruyla iktidarı gaspettikten zonra, bu emirvakiye boyun eğmeyen yurtseverleri "vatan hainliği" ile suçlayan külhanbeyi edalı generallerin iplerinin ABD'nin elinde olduğunu biz en baştan söylemiştik. Nitekim sözü geçen demeçler konusunda cuntabaşının ne düşündüğü açıklanmadı. Cuntabaşı hemen bir kürsüye tırmanıp "millî gurur"u incindi diye tepki göstermedi. "Biz baskıya papuç bırakmayız. Madem öyle, hemen yarın cuntayı dağıtıyoruz, Turgut Özal'ı da son icraatımız olarak işten alıyoruz!" demedi.

Niçin desin ki,onun "millî gurur"u ancak halka, emekçilere baskı ve zulüme karşı, insan haklarının çiğnenmesine karşı, kitlelere ardardına acı ilaçlar içirilmesine karşı bir itiraz, bir protesto karşısında galeyana gelir. Faşistin tiyneti budur. Zulmün ve her türlü baskının daha sürdürülmesi, bunların "isabetli iş" olduğu telkin ve önerilerinde faşist tiynet her zaman kendi "kapı fedailiği"nin onay ve mükafatını görmüş, efendilerinden aferini aldıkça daha da şevke gelmiştir!



DİSK Yöneticileri İdamla Yargılanıyor

12 Mart faşizminin gözde askeri savcılarından Süleyman Takkeci, bugün de, 12 Eylül faşist cuntasının emrinde İstanbul Sıkıyönetiminin başsavcılığını yapmaktadır. Takkeci 25 Haziran'da askeri cuntanın DİSK hakkında kendisine hazırlattığı iddianameyi açıkladı. Buna göre, DİSK Genel Başkanı ve DİSK'in çeşitli kademelerinde ya da sendikalarında görevli 51 kişi hakkında idam istenmekteydi. Toplam sanıkların sayısı ise 2000'i aşıyordu.

Kendisi anayasanın 146. maddesini açıkça ve herşeyiyle çiğnemiş olan ve burjuva düzeninde bile idamla yargılanması gereken generaller çetesi, işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütünün yöneticilerini ve aktivistlerini 146. maddeden yargılamaya kalkışmıştır. MHP'nin faşist komandolarının terörünün yerine resmi devlet terörünü koyan, 400'e yakın kişiyi siyasal nedenlerle öldüren, 12 Eylül'den Haziran ayına kadar 120 bin kişiyi gözaltına alan ve tutuklayan, en kanlı işkenceleri uygulayan, işçi semtlerinden Kürdistan köylerine kadar Türkiye' nin dört bir yanında zulüm ve terör estiren faşist rejim, bir işgal ordusundan farksız olarak halka kan kustururken, tekelci sermayenin ve emperyalizmin karşısındaki işçi ve diğer emekçi sınıf örgütlerine karşı bütün düşmanlığını her vesileyle ortaya koymaktadır.

Bu nedenle, işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütlenmesi de 12 Eylül döneminin en önemli siyasal davası haline getirilmektedir. Mallarından gelirlerine kadar herşeyine cunta tarafından el koyulan DİSK ve ona bağlı sendikaların yöneticilerinden ve militanlarından yakalanmış olanları şimdi sınıf düşmanlarımız tarafından idama kadar varan cezalarla askeri mahkemeler önüne çıkartılmaktadır. Cuntanın hazırlatmış olduğu iddianamenin hiçbir yasallığı yoktur. Basit bir örnek vermek gerekirse, DİSK yaptığı genel grevlerden veya 1 Mayıs gösterilerinden dolayı 146. maddeden suçlanmaktadır. Oysa bu eylemler hakkında daha önce meşru mahkemelerde dava açılmıştır. Bu eylemler için yasalarda yazılı müeyyideler tecil edilen birkaç aylık hapis cezalarından başka birşey değildir. İddianame gayrı maşru mahkemeler tarafından hazırlanmıştır. Askeri mahkeme öylesine ileri gitmiştir ki, 11 yıl önceki 15-16 haziran Büyük İşçi Direnişi bile suçlama konusu yapılmaktadır.

Halk ve demokrasi düşmanı, işçi sınıfı ve insanlık düşmanı Kenan Evren cuntasına karşı verilmekte olan ve henüz bir anti-faşist cephe halinde merkezileşmemiş, bu nedenle de güçlenmemiş olan demokratik mücadelenin en önemli görevlerinden biri, hiç kuşkusuz, cuntanın aldığı kararlara karşı koyarken, özellikle yüzbini aşkın siyasal tutukluyla dayanışma, işkencelere karşı mücadele etme gibi çok önemli demokratik kampanyaları ulusal ve uluslararası düzeylerde örgütlemektir.

iki bin işçi liderinin yargılanacağı DİSK davası da, işte böyle, tüm demokratik güçlerin, yüzbinlerce işçinin, öğrencinin ve ilerici aydının çok somut bir konuda birleşebilecekleri çok somut bir noktadır. Cuntaya karşı anti-faşist mücadelenin bir parçası olacak böyle bir mücadele, aynı zamanda cuntaya karşı genel demokratik hedeflerin yanında anti-faşist eylem birliğini kampanyalarla eylem içinde güçlendirecek, daha geniş işçi ve emekçi kitlelerini anti-faşist mücadeleye daha aktif ve daha örgütlü olarak kazanacaktır.

Öte yandan, İstanbul askeri savcısının DİSK'le ilgili yaptığı açıklamanın tepkileri derhal Avrupa kamuoyunda da tepkisini göstermiştir. İlk tepki, haberin Fransa'ya ulaşmasının ertesi gününde Fransız Komünist Partisinden gelmiştir. Partinin günlük yayın organı l'Humanité gazetesi, haberi birinci sayfada vermiştir. Ayrıca çerçeve içinde "Onları Kurtaralım" başlıklı özel bir yazı yayınlayarak, bu iddianame için "Askeri diktatörlük kendisine karşı olanları öldürmek istiyor" demiş, 146. maddede zikredilen Anayasayı tebdil, tağyır ve Meclisi cebren iskat suçunun bizzat 12 Eylül darbecileri tarafından işlendiğini belirtmiş, Avrupa Konseyi'nin Mayıs ayında aldığı -ve Türkiye'deki rejimin karakterini görmek için Ekim ayına kadar bekleyelim şeklinde ifade ettiği- kararı eleştirmiş, askeri yöneticilerin şimdi de DİSK liderlerini katletmek istediğini yazarak "bunun karşısında sessiz kalınamaz" diye çağrıda bulunmuştur.

Savcının açıklamasını izleyen günlerde, uluslararası sendikal kuruluşlar, diğer demokratik örgütler ve birçok Avrupa ülkesindeki ulusal sendikalar ile çeşitli uluslararası ve ulusal hukuk örgütleri de bildiriler yayınlayarak Türkiye'deki askeri rejimi şiddetle kınamışlar ve demokratik çağrılar yapmışlardır.

VATAN HAİNİ CUNTACI GENERALLERDİR



TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'NİN KURULUŞUNUN 7.YILI NEDENİYLE DÜZENLENEN TOPLANTIDA TÖB-DER GENEL BAŞKANI GÜLTEKİN GAZİOĞLU DA BİR KONUŞMA YAPMIŞTIR.

AŞAĞIDA G.GAZİOĞLU'NUN KONUŞMASININ BİR ÖZETİNİ BULACAKSINIZ.

Kardeşler, arkadaşlar, yoldaşlar!

Bugün, işçi sınıfımızın mücadele tarihinde iki önemli olayın yıldönümünü birarada kutlamak için toplandık. Böylesine anlamlı ve önemli bir toplantıda sizlere hitabetme olanağını bana sağlayan TSİP yöneticisi arkadaşlarıma teşekkür ederim. Yine böyle bir toplantıda, halkımızın yüz akı Türkiye eğitim emekçileri adına, yüzlerce yöneticisi faşizmin zindanlarında bulunan, binlerce üyesi işinden çıkarılan TÖB-DER adına sizlere hitabetme fırsatını bulduğum için mutluluğumu belirtmek isterim.

Bu toplantıya konu olan iki önemli tarihsel olay demiştim. Sizlerin de çok iyi bildiği gibi birincisi,1970'lerde Demirel iktidarı yoluyla burjuvazinin işçi sınıfı sendikal hareketine saldırısı üzerine,Türkiye' de yaşanan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişidir.

Büyük İşçi Direnişinin spontane bir hareket oluşu, siyasi önderlikten yoksun bulunuşu, daha ileri hedeflere yönelmesini, kalıcı kazanımlar elde etmesini engellemiştir.Böyle olmakla birlikte 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi,işçi sınıfımızın kendisine güvenini pekiştirmiş, kendisi için sınıf olma bilincini geliştirmiştir. İşte ikinci büyük tarihsel olay Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşu, böyle bir gelişme ve ihtiyaçtan doğmuştur.

Değerli arkadaşlar,

Demokrasi mücadelesi içinde varolan değişik siyasal eğilimlerden arkadaşlarla birlikte 1976 yılından beri TÖB-DER gibi yaygın, etkili ve değişik siyasal eğilimlerden 200 bin öğretmeninmesleki örgütünü yönettik. Bugün de aynı sorumluluğu,faşizm koşullarında sürdürüyoruz,sürdüreceğiz. Sözlerimin burasında bir gerçeği daha belirtmeden geçemiyeceğim.Biz TSİP li eğitim emekçileri,TÖB-DER'de, bilimsel sosyalist hareket içinde varolan diğer eğilimlerden arkadaşlarla birlikte sorumluluğu paylaşmayı hep istedik, hep özledik. Bu konuda, sebebini bugün bile tam kavrayamadığım engellerle karşılaştık. Benzer gelişmeler, hemen bütün kitle örgütlerinde, sendikal hareketlerde de yaşandı. Sonunda, 12 Eylül darbesine karşı, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın 15-16 Haziran örneği büyük bir direniş koyamaması noktasına gelindi. Bunun sorumlusu kimdir? Kesinlikle biliyorum ki, TSİP değildir. Çünkü TSİP yıllardan beri faşizm tehlikesine dikkatı çekmiş, demokrasi güçlerinin birliğini, sosyalist güçlerin birliğini savunagelmiştir. Bu konuda prensipli fakat esnek, Türkiye gerçeklerine uygun davranmıştır. Kime olduğu belirsiz, ortaya soyut birlik çağrılarından kaçınmış, doğrudan muhataplarına somut iş ve eylem birlikleri, siyasi ve demokratik birlikler önermiştir. TSİP, 12 Eylül faşist darbesinden sonra da, yeni duruma uygun somut öneriler getirmektedir. Dileriz ki, bu çabalar kısa zamanda sonuç versin, birlik konusu, süreçlere ve geleceklere ertelenmesin.

G.Gazioğlu faşist cuntanın uygulamalarına değindikten sonra konuşmasını şöyle devam ettirmiştir:

Değerli kardeşlerim,

Generallerin faşist cuntası, Pinochet faşizmine bile taş çıkartan bir uygulama ile yakalayamadığı demokrat, yurtsever ve sosyalistleri yurttaşlıktan çıkarma tehdidi altında tutmak istiyor. Bildiğiniz gibi bana da aynı işlemi uyguladılar. Generallerin böyle bir uygulama yapmaya ne hakları vardır, ne de yetkileri. Türkiye'den ayrılırken onlara sormadığım gibi, ülkeme dönerken de onlardan izin almayacağım. Türkiye'yi emperyalizme peşkeş çeken onlardır. Tüm Türkiye halkına silah çeken onlardır. Vaktiyle terörü MİT, Kontr Gerilla, MHP aracılığıyla tırmandırıp, şimdi de devlet terörünü uygulayan onlardır. Yaptıklarıyla Türkiyenin itibarını dünyada sıfıra indiren de onlardır. Vatan haini onlardır ve gerçek yurtseverler hiç kuşkusuz bizleriz. Gerçek yurtseverler, faşizme karşı, yurt içinde ve dışında, fabrikada-tarlada, okullarda ve hapishanelerde direnenlerdir.

Kardeşlerim,

Ülkemiz koşullarında, bugün en geniş demokrasi güçlerimizin birliği, hava kadar, su kadar hayatidir. Böylesine bir birliği örme ancak bilimsel sosyalistlerin işi olabilir.Bundan kaçılamaz.

G.Gazioğlu cuntanın eğitimi nasıl askerileştirdiğine değinerek konuşmasına şöyle devam etmiştir:

Biz TÖB-DER olarak öteden beri, yurtdışındaki çocuklarımızın bulundukları ülkelerin çocuklarıyla birlikte ve onlarla eşit haklar içinde eğitim görmelerini savunduk. Çocuklarımıza ek olarak sadece kendi anadillerini de öğretmek gerektiğini vurguladık. Bugün de aynı görüşleri savunuyoruz. Türkiye'de çocuklarını yabancı dilden eğitim yapan imtiyazlı özel kolejlerde okutanlar, yüksek öğrenim için yabancı ülkelere gönderenler, buradaki işçilerimizin çocuklarının Almanca eğitim görmesini, Alman çocuklarıyla birarada bulunmasını büyük tehlike olarak göstermeye çalışıyorlar. "Eyvah, çocuklarımız Almanlaştırılıyor" yaygarasını koparıyorlar. Faşist Türk Federasyonu bu yolda yoğun propaganda yapıyor.

Değerli kardeşlerim,

Tüm olumsuzluklara karşın, sosyalist siyasal hareketimizin birliğine, damokrasi güçlerimizin kısa sürede toparlanacağına inanmaktayım. Ancak o takdirde cuntanın alaşağı edilebileceğine ve demokrasinin önünün açılabileceğine inanmaktayım. Sizlerin de aynı düşünceler içinde olduğunuzu iyi bilmekteyim. Hiç kuşkusuz, sınıf mücadelemizin asıl belirleyici boyutu Türkiye'dedir. Türkiye'deki arkadaşlarımızın, yoldaşlarımızın, sınıf kardeşlerimizin mücadelesine omuz verelim! Faşist cuntayı her vesileyle teşhir edelim! Onu iktidardan göndermek için bütün sınıf güçlerimizi biraraya toplayalım! Yurtdışında bulunan demokrasi saflarımızın diğer unsurlarıyla, somut hedeflere yönelmek ve somut iş yapmak için, her zaman olduğumuz gibi hazırlıklı ve kardeşçe dayanışma içinde bulunalım! Bu birlikteliği, diğer unsurlardan sosyalist ve demokratlarla da güçlendirmeye çalışalım! Biliyorum bu dediklerim kolay değil! Ama hiçbir şekilde güçlüklerden yılmayalım! Birlikçi politikamızı ve tutumumuzu ısrarla sürdürelim!

Bu düşüncelerle ve benzer toplantıları yakın bir gelecekte Türkiye' de yapmamız dileğiyle hepinizi kardeşçe selamlarım!

Zafer bizimdir, zafer demokratik halk güçlerimizindir!

Yaşasın demokrasi güçlerinin birliği!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!

Dağınıklık Sınıf Düşmanlarımıza Yarar

TSİP MERKEZ KOMİTESİ ÜYESİ VE GERÇEK F.ALMANYA DAYANIŞMA KOMİTESİ SEKRETERİ REŞİT SUNA'NIN 7. KURULUŞ TOPLANTISINDA YAPTIĞI KONUŞMANIN ÖZETİ.

Arkadaşlar,

Büyük İşçi Direnişinin llnci, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. kuruluş yıldönümü toplantısına hoşgeldiniz.

Bugün Türkiye işçi sınıfı mücadelesinde iki büyük olayın yıldönümünü kutlama için buradayız.

Yıllardan beri şunu söylüyoruz: Türkiye sosyalist hareketi dağınıktır. Birleşmesi gerekir diyoruz, ama attığımız adımlar nedir? Birlik çağrılarında kim ne kadar samimidir?Bir gün gelecek işçi sınıfı tarihi bu olguyu kendi terazisinde tartacak ve bunu ortaya çıkaracaktır. Ve inancım şuna tamdır ki, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin günahı bunda en az olacaktır.

Arkadaşlar,

Türkiye sosyalist hareketi Cumhuriyetten daha yaşlı. Çok dikkat etmek zorundayız buna. Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihi de 1900' lere dayanır, daha öncelerine dayanır. Türkiye işçi sınıfı tarihine şöyle bir baktığımızda; Adana-Bağdat demiryolu inşasında, Diyarbakır çevresinde işçilerin kanları demiryollarının üzerine akıttırılmıştır. Daha öne geldiğimizde, Tranvay işçilerinin direnişi kanla bastırılmıştır. Ve gördüğümüz tablo şu ki, ne zaman Türkiye'de işçi sınıfı ekonomik-demokratik haklarını almaya çalışmıştır, o zaman mümkün olduğu kadar gaddar, mümkün olduğu kadar alçakça buna hücum edilmiş ve kanla bastırılmaya çalışılmıştır.

Bugün yine gördüğümüz tablo bu. Faşist cunta geldiğinin birinci günü ekonomik-demokratik hakları için greve çıkmış 100 bin civarında işçiyi süngü zoruyla iş başı yaptırdı. Boy hedeflerinin en yukarısına işçi sınıfını koydu.

Türkiye'de bugün insanlar acımasızca kurşuna diziliyor. Sonra da bu kişiler için "çatışmada öldürüldü" deniliyor. Kim kime yutturuyor bu lafları. Türkiye sosyalist hareketi bir gün bunu ortaya çıkaracak ve bu insanlık düşmanlarını mahkum edecektir.

Değerli arkadaşlarım, işçi arkadaşlarım. Size şunu hatırlatmak isterim. Hangi siyasetten olursanız olun, bugün Türkiye sosyalist hareketinin birliği meselesindeki gecikme gerçekten bir intihardır. Bunu herkes bilincine çıkarmak zorundadır. Eğer bunu bilincimize çıkarıp, kendi tabanımızı ve tavanımızı zorlamazsak bu dağınıklık daha uzun süre devam eder. Bu durumdan bizim hiç bir çıkarımız yoktur. Sosyalist hareketin dağınıklığı ancak sınıf düşmanlarımızın işine yarar.

İşçi sınıfı ve emekçi halklar bu meseleye ağırlığını koymalıdır. Sadece sosyalist hareketin dağınıklığından rahatsız olmak insanları bir yere götürmez.

Türkiye'de insanlar korkunç bir sömürünün pençesinde kıvranıyor.Yüzlerce insan öldü işçi sınıfı adına. Hâlâ bir fabrikadan ses yok. İşçi sınıfı mücadelesine başlayıp şartelleri indiremedi. Bunun altında bir şeyler vardır. Nedir? Herkes bunu gayet iyi biliyor. Türkiye işçi sınıfının siyasi otoritesinin maya tutması gerekiyor. Burada hepimise kademe kademe sorumluluk düşüyor. Kaybedecek hiç vaktimiz yoktur. Bunun için tüm siyasi yoldaşlarımıza sesleniyoruz: Sosyalist hareketin birliği bir adım daha geri gitmemelidir. Mümkün olan en kısa zamanda bu meseleye çözüm bulmalıyız. Eğer bu iş savsaklanırsa demin de söylediğim gibi sosyalist hareketin birliğinde, birliğin olabilmesi için günahı ve sevabı olanları tarih açık seçik ortaya koyacaktır.

Tüm yoldaşlarıma teşekkür eder, hepinizi saygıyla selamlarım.

Zafer Halk Güçlerimizin Olacaktır!

TSİP MERKEZ KOMİTESİ VE DİSK GENEL YÖNETİM KURULU ÜYESİ YAŞAR ARIKAN'IN 7. KURULUŞ TOPLANTISINA MESAJI

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Merkez Komitesine

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7 nci, işçi sınıfının 15-16 Haziran Şanlı Direnişinin 11. yıldönümünü, faşizm şartlarında kutlamaktayız.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin bu önemli yılda kurulmasının da bir anlamı vardır.Çünkü o yıllarda, işçi sınıfının öncü olup olmadığının tartışıldığı dönemde, işçi sınıfımız bugün olduğu gibi 1970 lerde de tekellerin ve onların siyasi iktidarlarının boy hedefi seçilmişti. Ama siyasi iktidarların DİSK'i kapatma operasyonuna işçi sınıfımız 15-16 Haziran Direnişiyle cevap vermesini bildi. Ve siyasi mücadelede de öncülüğünü ispatladı. Bu mücadelede işçi sınıfımız üç yiğit evladını kaybetti Onlar işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın kalbinde yaşıyor.

Yoldaşlar,

12 Eylül darbesiyle işbaşına gelen faşist cunta, süngüsünün ucunu, başta işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza çevirdi. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'i ve ona bağlı sendikaları kapattı. Binlerce DİSK üyesi işçiyi ve yöneticilerini zindanlara attı. 12 Eylül darbesinden sonra süren grevleri panzerleriyle dağıttı. Onların yöneticilerini zindanlara atarken, vatandaşlıktan çıkarırken; işveren sendikalarının yöneticilerini ve Sadık Şide gibilerini bakan yaptı. Bu, bir-iki örnek bile faşist cuntanın karanlık yüzünü tanımaya yeter de artar bile.

Cunta, işçi sınıfımızın yıllarca uğrunda mücadele ederek kazandığı ekonomik-demokratik haklarını ortadan kaldırdı. Toplu sözleşmeleri yürütmekle görevli Yüksek Hakem Kurulu'nu oluşturdu. Yüksek Hakem Kurulu Başkanlığına, işçi düşmanlığı ile ün yapmış Yargıtay 9.Hukuk Dairesi Başkanı'nı getirdi. Bu kurulun vermiş olduğu kararlar öyle ayyuka çıktı ki, işverenler bile bunların tespit ettiği ücret artışını eksik buldular. "Bu ücretle işçi çalıştırdığımız zaman üretim düşer" dediler.Bunları, cuntanın borazancılığını yapan renkli basın da yazmak zorunda kaldı.

Yoldaşlar,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,kurulduğundan bu yana işçi sınıfının birliği yolunda büyük çabalar harcamıştır.İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız TSİP'in bu birlikçi politikasını her zaman takdirle karşılamış ve desteklemiştir. Çünkü halkımızın özlemi,dün olduğu gibi bugün de sosyalist hareketin birliğinin sağlanması yolundadır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, yedi yıl gibi çok kısa bir dönemde, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın gönlünü kazanmıştır. Çünkü TSİP her şart altında halkımızın istemlerini dile getirmesini ve bu uğurda mücadele etmesini bilmiştir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin faşist cuntaya karşı Anti-Faşist Cephe'nin örülmesi yolunda çabasına DİSK yöneticisi olarak can-ı gönülden katılacağımızı ve üzerimize düşeni yapacağımızı belirtirken, bu konuda geç kalınmamasını, çünkü halkımızın isteğinin faşist cuntanın biran önce alaşağı edilmesi olduğunu bir daha vurgularım.

Yaşasın DİSK!

Abdullah Baştürk ve diğer tutuklu sendika yöneticileri serbest bırakılsın.

Tüm siyasi tutuklulara özgürlük.

Faşizme karşı birlik.

Zafer bizimdir, zafer halk güçlerimizindir.

YAŞASIN SOSYALİZM!..

MÜCADELE BİRLİĞİ E



15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİNİN 11. TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİNİN KURULUŞUNUN 7.YILDÖNÜMÜ NEDENİYLE FRANKFURT'TA DÜZENLENEN TOPLANTIDA TSİP GENEL BAŞKANI AHMET KAÇMAZ'IN YAPTIĞI KONUŞMANIN GENİŞ BİR ÖZETİNİ AŞAĞIDA YAYINLIYORUZ.

Değerli konuklarımız,

Partimiz'in bu günlere erişmesi için olanca çabalarını sarfeden vefakar yoldaşlarım.

Toplantımıza hoşgeldiniz, sağolun.

7. yılımızı doldurduk. Bu aynı zamanda Türkiye işçi sınıfı hareketinde önemli bir kilometre taşı olan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin 11. yılı oluyor. Hem Partimiz açısından, hem de Türkiye işçi sınıfı hareketi açısından çok anlamlı bir gün. Böylesi bir günde tekrar bir araya gelmenin ve mücadele azmimizi bilemenin mutluluğunu yaşıyoruz. Hepiniz sağolun.

Partimiz bu güne verdiği önemi 1) Partimiz'in kuruluşunu bu tarihe rastgetirerek, 2) bu tarihin her yıldönümünü toplantılarla anarak devamlı vurgulamıştır. Bir bakıma 15-16 Haziran toplantıları Partimiz'in gelenekleri içerisine girmiştir. Bu nedenle hangi şart altında olursak olalım, nerde olursak olalım 15-16 Haziran'ı anmak bizim asla kaçınamıyacağımız görevlerimizden birisi olmuştur.

Kardeşlerim,

Türkiye'deki durumu hepimiz biliyoruz. Yalnız bir-iki noktanın altını önemle çizmek lazım. Her şeyden önce cuntanın, ilk elde işçi sınıfını hedef aldığını görüyoruz. Buradayız,F.Almanya'dayız ve büyük bir çoğunlumuz işçi olarak çalışıyoruz. Biliyoruz ki, cunta Türkiye'deki sınıf kardeşlerimizi boy hedefi almıştır.

Cuntanın daha ilk anda neler yaptığını hatırlıyorsunuz. 50 bin grevci işçiyi grev çadırlarıyla birlikte süpürdü attı. Bütün DİSK yöneticilerini gözaltına aldı, günlerce, aylarca işkenceden geçirdi. Hâlâ daha bu yolda devam ediyor. İşçi ücretlerini işverenlerin tahmininin de altına düşürdü. Öyle ki, geçenlerde Türkiye'de çıkan bir gazetede bir haber yayınlandı. İşverenlerden bir kısmı, grev ve toplu sözleşme yerine geçerli kılınan Yüksek Hakemler Kurulu tarafından tespit edilen ücretlerin düşüklüğünden şikayet ediyor. Olacak şey mi? Bir işveren dahi tutmuş diyor ki, "bu tespit edilen ücret azdır!" Tabii bunu çok işçi sever olduğu için yapmıyor. Neden yapıyor? Açlığa mahkum edilen işçilerin kabaran öfkesinden, korktuğu için yapıyor.

İşçi sınıfını böylesine karşısına alan cunta bu kadarla mı kalıyor? Yaptıklarını görüyorsunuz. Operasyon adı altında katliamlar düzenliyor, baskınlar yapıyor, özellikle büyük şehirlerin işçilerinin yaşadığı gecekondu semtlerinde, emekçi köylerinde ve bilhassa Kürdistan'ın köylerinde baskınlarla devlet terörü sürüyor. Rastgele insanları gözaltına alıyor ve bunların içinden suçlu çıkarmaya çalışıyor. İşkenceyle nice nice sahte suçlular yaratıyor. Bunlar hep ayyuka çıktı. Demek ki, cunta önce işçi sınıfına saldırdı, işçi sınıfının en yakınlarına, emekçi köylülüğe saldırdı, saldırıyor ve Türkiye'de işçi sınıfının yanında yer alan ne kadar güç varsa hepsine saldırdı, saldırıyor. O kadarla da kalmıyor, demokrasiyi savunan kim varsa, demokratik hak ve özgürlükler için mücadele edecek, etmeye istekli kim varsa hepsini karşısına almış vaziyette, hepsini susta durduruyor. Tabii bütün bunlar üç-beş generalin keyfi için olmuyor, bunları biliyoruz. Üç-beş general biraz da ben idare edeyim merakıyla başa geçmezler, geçemezler. Onlar salt birer devlet memurudurlar. Esas onları yönlendiren güçleri bilmek, onları tanımak gerekir.

Türkiye'de 12 Eylül öncesinde, geçen yıl 12 Eylül öncesinde bir darbenin olacağı hemen her tarafta, hemen her gün söyleniyordu.

Ama çizme şakırdatan darbeciler, bu şakırtılar çok yakınlara geldikten sonra kimse elini kaldırmaya cesaret edemeden iktidara elkoydular. Bunu da, gene hep bildiğimiz gibi Amerikan emperyalizminin icazetiyle ve Türkiye tekelci burjuvazisinin hizmetine koşulmak için yaptılar. Hergün yaptıkları ortada. Türkiye şimdi her zamankinden daha fazla Amerika'ya itaat edecek bir iktidara kavuşmuştur. Amerika'nın eskiden beri istediği buydu. Orta Doğu'daki çeşitli hesaplaşmalardan sonra ve özellikle gerici Şah yönetiminin devrilmesinden sonra ABD'nin Türkiye üzerine oynadığını bilmeyen kalmamıştı. Gerçi o dönemde de Türkiye'nin başında Amerikancı iktidarlar vardı. Söz gelimi Demirel herhalde şimdiki cuntacılar kadar Amerikancıydı. Ama bu kadarı Amerika'ya yetmiyordu. Çünkü Türkiye'de iyi kötü bazı meselelerin tartışılabileceği bir ortam olması Demirel'in bile istediği kadar Amerikancı olmasına elvermezdi. ABD bunu biliyordu. Bakın görüyorsunuz, söz gelimi Türkiye'deki şartlardan ötürü bir türlü gerçekleşmeyen, Yunanistan'ın yeniden NATO'nun askeri kanadına katılması olayı cuntanın işbaşına gelmesinden sonra, Türkiye'nin Amerika tarafından ikna edilmesiyle mümkün olabilmiştir. Bu öncesinde mümkün olamazdı. Bugün çok daha ileri noktalar konuşuluyor. Türkiye'nin Basra Körfezi'ndeki Amerikan çıkarları hizmetine koşulması müzakere ediliyor. Bunun pazarlıkları yapılıyor. Evet bu cunta, Türkiye'nin Amerika'ya, Amerika'nın çıkarlarına koşulması için itirazsız olarak el altında tutulabilecek eksiksiz bir Amerikancı cuntadır.

Arkadaşlar,

Nedir bu cuntanın bir ikinci ana özelliği? Duyarsınız yıllardan beri, 12 Eylül öncesinde bazıları hep bazı özlemler dile getirmişlerdir. Kimler bu bazıları: Sanayi odalarının temsilcileri, borsaların temsilcileri, ticaret odalarının temsilcileri, TÜSİAD'cılar, yani Türkiye Sanayi ve İşadamları Derneği'nin sözcüleri, hasılı büyük burjuvazinin önde gelenleri. Ne istiyorlardı? Türkiye'de ücretler çok yüksekmiş, bunlar makûl tutulmalıymış ve bunları sağlamak için de Türkiye'de "*eli sopalı*", dikkat edin lafı ben uydurmuyorum, kendileri söylediler "*otoriter bir rejim*" lazımmış! Hangisine benzer? Güney Kore'dekine benzer, Filipinler'dekine benzer,Brezilya'dakine benzer vs. Bunları en ufak utanma, sıkılma, arlanma ve haya duymaksızın yıllarca söylediler. Ve bu doğrultuda bir iktidarın oluşması için hem çaba sarfettiler, hem çağrı çıkardılar, hem de böylelerini teşvik ettiler. Neydi bu özendikleri iktidar? Biliyorsunuz hepiniz onların adıyla sanıyla niteledikleri iktidarları. Onlar diyorlardı ki, "Güney Kore tipi bir iktidar lazım bize. Çünkü ordaki işçi sınıfı çok itaatkardır, çok azla kanaat eder, oysa bizim işçi sınıfımız şimardı, fazla istiyor". Ve bizim aç gözlü, bizim gözünü para hırsı bürümüş burjuvazimiz için, bu işçi sınıfı "şimarmıştır, ücretleri fazladır"! Burjuvazi böyle diyordu. Ve onun yerine kemerleri sıkmasını bilen, hergün daha yoksulluğa mahkum edilebilecek bir işçi sınıfı istiyordu. Bunu açık açık defalarca dile getirdi, darbecileri teşvik etti ve darbe için elverişli bir ortamın yaratılması için de gerekenleri yaptı. Kimler MHP'nin arkasındakiler? MHP için konuşmaya bile gerek yok, herşey ortada ama MHP'nin arkasındakileri açıklıyorlar bugün Türkiye'de. O adını ettiğim iri boy milyarderler, iri boy para babaları. Niye MHP'nin arkasındalar? Onu da artık hepimiz biliyoruz. Cinayetler işlene işlene öyle bir duruma gelecekti ki, kitlelerin yılgınlaşması, bezginleşmesi öyle bir duruma gelecekti ki, generaller darbeyi yapıp iktidarı ele aldıklarında katlanacaklardı insanlar bu duruma. Nitekim Türkiye'de olanda budur bugün. Böyle olmuştur. Cinayetler faşistler tarafından azdırılmıştır, bu araya çeşitli provokasyonlar da katılmıştır ve şartların olgunlaştığı ana gelindiğinde, yani 1) Amerika için, 2) tekelci burjuvazi için, büyük para babaları için şartlar olgunlaştığında darbe gerçekleştirilmiştir. Ve ondan sonra olup bitenler de tamamiyle bu ikisinin istekleri doğrultusunda olmaktadır Türkiye'de.

Demek ki, bu cunta Amerikancılığı ölçüsünde ve hatta ondan fazla emekçi düşmanıdır, işçi düşmanıdır. Burjuvazinin, büyük parababalarının yolunu açmak için, onların bunalımını atlatmak için işbaşına gelmiştir ve bugün de bütün yurtta estirdiği terörle emekçilere kemer sıktırmanın yoluna bakmaktadır. İşçi sınıfımız şimdiye kadar hiç rastlamadığı ölçüde bir yoksullaşmanın içindedir. En temel ihtiyaç maddelerinden fedakarlık yapmak zorunda kalmıştır.

Kardeşlerim,

Toplantımızı burada yapıyoruz. Kuruluş Yıldönümü toplantımızı burda yapıyoruz ama yüreğimiz Türkiye'de atıyor kuşkusuz. Ve hep biliyoruz ki, esas işimiz de Türkiye'dedir. Çünkü cunta Türkiye'dedir, cuntanın baş hedef aldığı, boy hedefi haline getirdiği işçi sınıfımız, emekçi halk Türkiye'dedir.Mücadele esas anlamda Türkiye'de verilecektir. Ama bu demek değildir ki, biz burda elimizi kolumuzu bağlayıp oturacağız ve ordaki mücadelenin iyi geçmesi için sadece dua edeceğiz. Asla! Demin de söyledim. Biz burada Türkiye halkının,işçi sınıfının birer parçasıyız.

Neler yapılabilir? Geçmişe bakarak,geçmişte olup bitenlerden ders alarak ve karşımızdaki düşmanın gücünü,durumunu iyi

...İRAN ÖNCE SAĞLANMALIDIR

tesbit ederek neler yapmamız gerektiğini ortaya koyabiliriz. Çünkü hem emeği temsil eden milyonlarız, hem de tarih tekerleği bizden yana dönüyor. Hep söylenir. İşçi sınıfının mücadele tarihi göstermiştir ki, halkların mücadele tarihi göstermiştir ki, faşizm mukadder değildir. Yani bir toplumun kaderine faşizm hakim olacaktır diye bir kaide yoktur, olamaz da. Faşizm, hatta diktatörlüğünü sürdürmek hevesinde olan burjuvazinin dahi son baş vurduğu en kanlı diktatörlüktür. Onun için hep söylenir. Faşizm eğer ona karşı doğru mücadele yöntemleri kullanılabilir, gereğince mücadele edilebilirse önlenmesi pekala mümkün olan bir beladır. Bunu 12 Eylül öncesinde hep söyledik. Ama faşizmin iktidarı ele geçirmesini önleyemedik. Eğer geçmişin düzgün muhasebesini yapabilirsek, eğer geçmişteki olup bitenleri yerli yerince somut olarak, bilimsel olarak değerlendirebilirsek ve eğer faşizmi yenmeye niyetimiz varsa, azmimiz kararlılığımız tamamsa bundan sonrasını başarıyla yürütebiliriz. Yapmamız gereken budur.

bir düşman gücün altedilebilmesi için en basit aklın bile kabul edeceği bir şeydir ki, onun karşısında yer alanlar tek vücut olarak davranmak zorundadırlar. Gördük bugün, cunta, faşizm kimlere saldırıyor? Nasıl saldırıyor? Bunların hepsini hergün somut örnekleriyle görüyoruz. Milyonlara, on milyonlara saldırıyor cunta. Halkı baskınlarla, operasyonlarla ve sansürle, TRT'siyle, binbirtürlü aracıyla devamlı terörize etmeye çalışıyor. Neden? Çünkü, faşistler, onların iktidarı milyonlar karşısında küçük bir azınlığı temsil ederler. Zorbalık uygulamaktan başka çareleri yoktur kendilerini ayakta tutmak için. O halde bu zorbalığı tepesinde, ensesinde hisseden on milyonlarca insan güçlerini bu amansız diktatörlüğe karşı birleştirebilirlerse ve düzgün mücadele yöntemlerini uygularlarsa faşizmi altetmek hiç de büyük mesele olmayacaktır.

Bugün herkes üç aşağı beş yukarı şöyle diyor: Eğer 12 Eylül öncesinde demokrasi güçleri gereğince mücadele etmesini bilselerdi -bu "gereğince" kelimesinden ne anlıyoruz? O da söyleniyor. Yani güçler anti-faşist mücadelede birleştirilseydi ve Türkiye'de mevcut olan anti-faşist potansiyel ki, işçiler örgütleriyle, DİSK'iyle, diğer sendikalarıyla, diğer katmanlar hepsi buna hazırdılar, eğer bunlar yapılabilseydi- yığınların güçleri anti-faşist mücadelede birleştirilebilseydi 12 Eylül gelmeyebilirdi.

ama olan olmuştur. Geçmişten ders almak gerekir. Yani eğer 12 Eylül öncesinde demokrasi saflarının, emekçilerin başarısız olmalarında başta gelen faktör güçlerin birleştirilememiş olmasıysa, hodri meydan. Faşizm iktidardadır ama kalıcı değildir. Bundan sonra artık bu işi başarmak gerekir ve gene bu da bizlere düşmektedir. Yani faşizmin saldırdığı işçi sınıfına, onun siyasi örgütlerine, onun yığınsal örgütlerine, yine faşizmin saldırdığı diğer emekçilere, çalışan insanlara, ara katmanlara, onların örgütlerine, onların güçlerine düşmektedir. Bu konularda geçmişte yapılan çağrılar bıkkınlık, usanç getirmiştir. Artık çağrılarla kaybedilecek zaman kalmamıştır. Eğer işçi sınıfının -sınıf kardeşlerimizin yanisopa altında daha fazla terörize edilip yoksullaştırılmasını istemiyorsak, eğer köylülerin, Kürt halkının bezdirilmesini istemiyorsak, daha fazla sömürülmesini ve sindirilmesini istemiyorsak biran evvel paçaları sıvayıp anti-faşist güçleri geniş bir mücadele birliği içinde bir araya getirmemiz, bunları halkın çıkarları doğrultusunda mücadeleye seferber etmemiz gerekir.

İşte görüyorsunuz Türkiye'de olup bitenleri. Türkiye'de en diri güçler üzerinde şiddetli bir terör uygulanıyor. Mücadele sürüyor kuşkusuz. Ama mevcut potansiyeli, yığınları hareket ettirecek, her fabrikada şalter indirtebilecek, her 1 Mayıs'ta milyonları sokağa dökebilecek ve cuntanın her işçi düşmanı uygulamasında yığınları yürütebilecek güce eriştirebilirsek faşizmi devirebiliriz.

Cunta Amerikancıdır fakat işi zordadır. Çünkü bugün cuntalarla ne Türkiye ekonomisini ne de Türkiye'nin sosyal hayatını yönlendirmek mümkün değildir. Zaten cuntanın içinde bulunduğu açmazlar da burdan kaynaklanmaktadır. O nedenle de cunta halk düşmanı, işçi düşmanı, demokrasi düşmanı yüzünü açık açık kendi ağzıyla pek kolay ortaya atmamakta ve çoğu zaman demagoji yoluna giderek Türkiye'de "demokrasiyi rayına oturtmak" için darbeyi yaptığına, iş başına geldiğini söylemektedir. Bunun büyük bir hayasızlık ve iki yüzlülük olduğunu anlamayan kalmamıştır. Çünkü yapılanlar orta yerdedir. Ve çok güvendikleri "Batı"daki dağlara dahi karlar yağmaya başlamıştır. Söz gelimi F. Almanya Türkiye'ye vereceği krediyi şartlara bağlamıştır. Onlar bunu Türkiye'yi pek sevdiklerinden, Türkiye halkını pek seviyor oldukları için yapıyor değillerdir kuşkusuz. Burada da halklar vardır ve bu halklar demokratik hak ve özgürlüklere uzun süren mücadeleler sonucunda kavuşmuşlardır. "Batılı" ülkelerin yönetimleri de ister istemez buradaki kamuoylarının eğilimlerini hesaba katmak zorunda kalmaktadırlar.

hangi demokrasi? Zaten Türkiye'de derli toplu bir demokrasi hiçbir zaman olmadı ki, bunu biliyorsunuz. Söz gelimi öyle bir partiler kanunu vardı ki, Türkiye'de, bu partiler kanununa göre hiçbir parti 10 milyonluk bir ulusun varlığından söz edemezdi. Kürt ulusunu kasdediyorum. Hatta onun kendi dilinde okuyup yazmasını dahi savunamazdı. Bunları savunanların başına ne çoraplar örüldüğünü, ne çoraplar örülmek istendiğini hep biliyorsunuz. Bu örneği çok çarpıcı bir örnek olduğu için verdim. Şimdi böylesi kanunlarla bile yetinmiyor cunta. Neden? Çok liberalmiş kanunlar. Çok serbestmiş ve daha disiplinli olmalıymış. Yapılanlar orta yerde. Öylesine bir dernekler kanunu çıkardılar ki, bu dernekler kanunundan sonra artık Türkiye'de sadece bir dernek örgütlenebilir, bu da TOSİAD'dır.

Bugün yapılanlar nelerdir ve bundan sonra ne olacaktır Türkiye'de? Onu bizim bilmemiz ve bu konudaki kafa bulanıklıklarını gidermemiz lazım. "Albaylar cuntası Yunanistan'da yedi yıl kalmış ve devamlı kalmaya niyetliymiş ama Türkiye'deki generaller hiç de böyle değilmiş, demokrasiye dönüleceğini söylüyorlarmış". Bunun, dönüleceğini söyledikleri demokrasinin ne olduğunu açıklayarak ne kadar hayazısca bir ikiyüzlülük olduğunu ispatlamak bize düşer. Bakın öyle bir dolap çevriliyor ki Türkiye'de! Belki bundan birkaç sene sonra zaten çaresi kalmadığı için ve burjuvazinin de ihtiyacı kalmayacağı için cunta kendini ikinci plana çekilmiş gibi gösterebilecektir. Ama hazırlanan kanunlarla, hazırlanan diğer olgularla Türkiye sadece ve sadece gericilerin, tutucuların, sadece tekelci burjuvazinin çıkarlarını kollayan siyasi akımların av alanı haline getirilecektir.

Eğer bugün, demokrasiyi tümüyle katletmekten başka hiçbir şey yapmayan cunta karşısında buna müdahale edecek, kendisine dur diyecek, demokrasiyi savunan güçler bulamazsa, bulmazsa Türkiye'de gelecek olan, bu noktanın altını çiziyoruz, düpedüz bir faşizm olacaktır. Parlamenter görünümlü de olsa, örtülü de olsa, tül perdeli de olsa bu faşizmin kurumlaşması olacaktır. Cunta bugünkü iktidarını kurumlaştırmanın peşindedir. Onun için bir an önce davranmamız gerekir. Biran önce mücadele bayrağını yığınlar olarak yükseltmemiz gerekir.

cunta son derece pervasızdır, demokrasi düşmanıdır. Öyle ki, "Kurucu Meclis"ten bahsetmektedir. Acaba niye bunun adı meclis olacaktır? İşte bunu sormak bizim görevimizdir. Meclis hep bildiğiniz gibi seçimle gelen, şu veya bu şekilde delegelerin oluşturduğu bir topluluktur. Oysa cunta, bu "Kurucu Meclis"i atamayla getireceğini açık açık söylemektedir. Atamayla gelmiş bir meclis!?

Kardeşler,

Evet elimizi çabuk tutmamız gerekmektedir. Mücadele birliğini biran önce sağlamamız gerekmektedir. Bunu için de tüm demokrasi güçlerinin bir bayrak altında, bir örgüt birliği içinde mücadelesini örgütlememiz gerekmektedir. Mücadele sürmektedir. Bundan hiç kuşkumuz yoktur. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bütün varlığıyla anti-faşist mücadelenin içindedir önündedir. Faşizme karşı direnen, direnecek olan işçi güçlerini, emekçi güçlerini anti-faşist mücadeleye kazanmanın, anti-faşist mücadeleyi güçlendirip yönlendirmenin peşindedir. Ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu mücadelesinde yalnız değildir. Türkiye'de diğer demokrasi güçleri de vardır, onların örgütleri vardır. Partimiz bu mücadelenin birliğinin sağlanması için gerekenleri yerine getirmekte, diğer demokrasi güçleriyle mücadele birliğinin oluşturulması için gereken çalışmaları sürdürmektedir. Ve kendi üzerine düşeni daha bir kararlı olarak yerine getirmenin de peşinde olacaktır. Diğer demokrasi güçlerinin de bu konuda kararlı davranmayı, istekli davranmayı, azimli davranmayı herzaman bekleyecektir.

Kardeşlerim,

Evet, yurtdışında olmamız bizim anti-faşist mücadeledeki yükümlülüklerimizi, yapmamız gerekenleri hiç de engellemez. Biz yeter ki, Türkiye'deki mücadeleyi, sınıf kardeşlerimizin çekmekte olduğu sıkıntıyı ve onların kararlılığını bilebilelim, kavrayabilelim, bu doğrultuda burdaki imkanlarımızı seferber edebilelim. Bunları yapabildiğimiz takdirde göreceğiz ki, Türkiye'deki mücadele -esas olarak kuşkusuz orda verilmektedir ama- büyük bir hız kazanacaktır ve cuntanın başımızdan gönderilmesi de yakınlaşacaktır.

Kardeşlerim,

Bir yılımızı daha geride bıraktık. Yedi yılını doldurdu Partimiz. Bu yedi yıl içinde azımsanmayacak yollar aldık. Yedi yaşında bir parti, kuşkusuz genç bir parti. Türkiye gibi bir ülkede, Türkiye gibi

(Devamı 11. sayfada)

7. kuruluş toplantımıza gelen mesajlar

NORVEÇ KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne

Norveç Komünist Partisi, Partinizin 7. Kuruluş Yıldönümü vesilesiyle size militan ve içten selamlarını iletir.

Türkiye'de askeri, gerici diktatörlüğe karşı işçi sınıfı önderliğinde birleşik bir demokratik cephe oluşturulması için verdiğiniz mücadelede sizlerle sarsılmaz dayanışmamızı dile getirmek isteriz.

Aynı zamanda, sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi yolundaki kararlı mücadelenizle de dayanışmamızı belirtiriz. Bu mücadelede ülkelerimizin komünistleri ile sosyalistleri sağ ve "sol" yanlışlara karşı aynı safta yer almaktadır.

Kutlama toplantınıza katılamıyoruz, fakat biliniz ki tüm Norveç komünistleri bütün Türkiye halkının özgürlüğü ve esenliği için sürdürdüğünüz yürekli mücadelede başarıya ulaşmanızı dilemektedir.

Yaşasın Partilerimizin dostluğu!
Yaşasın Halklarımızın dostluğu!
Yaşasın Sosyalizm!

Norveç Komünist Partisi adına
Marzin Gunnar Knutsen Kolbjorn Harbu
Başkan Sekreter

İSVEÇ SOL KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. Kuruluş Yıldönümünde sizlere en içten kardeşçe selamlarımızı iletiyoruz. Size ve diğer ilerici parti ve kuruluşlara, askeri diktatörlüğe karşı önemli mücadelenizde başarılar diliyoruz. Partimiz, Türkiye'de dikta yönetimini, demokratik ilkelerin ve insan haklarının çiğnenmesini takbih eder. Türkiye'de dikta rejiminin kurulması Avrupa'nın diğer ülkelerindeki tüm faşist ve gerici çevreler için bir emsal olmaktadır. Bu nedenle Avrupa'da tüm demokratik güçlerin birleşerek dikta rejiminin tecrid edilmesine yardımcı olmaları çok büyük önem taşımaktadır. Partimiz, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi' nin bu alandaki katkılarını büyük takdirle karşılamaktadır.

İsveç Sol Parti Komünistleri
Merkez Yürütme Kurulu Üyesi
Uluslararası İlişkiler Sekreteri

Bo Hammar

AVUSTURYA KOMÜNİST PARTİSİ

Değerli yoldaşlar,

Avusturya Komünist Partisi, askeri diktatörlüğe karşı mücadele eden Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'yle dayanışma içerisinde olduğunu belirtir, demokrasi güçlerinin birliği doğrultusunda gösterdiği çabayı takdirle karşılar.

Elimizde olmayan nedenlerden dolayı bir delegasyon gönderemiyoruz.

Partilerimizin arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi dileğiyle, toplantınıza başarılar dileriz.

Avusturya Komünist Partisi
Başkanı
Franz Muhri

ŞİLİ SOSYALİST PARTİSİ

Ahmet Kaçmaz Yoldaş
TSİP Başkanı

Değerli yoldaş,

TSİP'nin 7. Kuruluş Yıldönümü ile bugünkü toplantıda parti yönetimimiz Alfonso Ugarte ve Andres Sianorelli yoldaşlar tarafından temsil edilecektir. Sizlere devrimci ve sosyalist selamlarımızı iletir, ülkenizde özgürlük, demokrasi ve sosyalizm için verilen zor savaşta büyük başarı dileklerimizi sunacaklar.

Partinizin 7 yıl evvel kurulması, Türkiye halkının ezici bir çoğunluğu için Türkiye'nin tam bağımsızlık ve özgürlüğe kavuşması, iktidarı eline geçiren askerlerin etkisini yoketmek ve ülkenizdeki tüm kadın ve erkeklerin adil ve dayanışmacı toplumunu kurma uğrundaki kararlı savaşın yolunu açtı.

Politik yaşamımızın kısa geçmişi içerisinde büyük hedefleriniz doğrultusunda önemli adımlar attınız. Bugün, zorla iktidarı ele geçiren askeri diktatörlüğü devirmek ve işçi sınıfı öncülüğünde tüm demokrat ve anti-faşistlerden oluşacak bir cephenin kurulması için gizlilik koşullarında kararlı bir mücadele vermektesiniz.

Dünyada adalet, kurtuluş, demokrasi ve sosyalizm için savaşan tüm hareket ve partilerle dostluk ve kardeşliğini bu zor günlerde bile kanıtlayan TSİP'in dayanışmacı ve enternasyonalist tavrından biz ve tüm arkadaşlarımız gurur ve sevinç duyuyoruz.

Biz, katledilen Başkan Salvador Allende'nin izinde yürüyen Şili'li sosyalistler olarak sizleri selamlar, diktatörlüğe karşı özgürlük için vermekte olduğunuz yiğit savaşınızda sizlerle tam bir dayanışma içinde olduğumuzu belirtiriz.

Yaşasın TSİP'nin 7. Kuruluş Yıldönümü!

Yaşasın devrimci dostluğumuz!
Sosyalist selamlarla.

Clodomiro Almeyda
Şili Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri

BELÇİKA KOMÜNİST PARTİSİ

Değerli yoldaşlar,

Partinizin 7. Kuruluş Yıldönümü toplantısına katılmamız için gönderdiğiniz davetiyeye çok teşekkür ederiz.

Partimiz merkez yönetiminden bir üyenin toplantınıza katılması şu sırada imkansız olduğundan, sizlere ilişikteki mesajı iletiyoruz.

En derin kardeşlik ve dayanışma duygularımızı kabul etmenizi dileriz.

Susa Nudelhole
Belçika Komünist Partisi
Milli Sekreteri
Uluslararası İlişkiler Sorumlusu

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne

Belçika Komünist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. Kuruluş Yıldönümünde Partinize, Belçika komünistlerinin, tüm Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmasını dile getirir.

Askeri diktatörlük rejimine son vermek için demokrasi güçlerinin birliğinin güçlendirilmesinde Partinize başarı dileklerini sunar.

Belçika Komünist Partisi

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ

Değerli yoldaşlar,

Alman Komünist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. Kuruluş Yıldönümü dolayısıyla dayanışma selamlarını iletir.

Partimiz, ülkenizde olağanüstü şartların kaldırılması ve demokratik hak ve özgürlüklerin yeniden tesisi için mücadele eden demokratik ve ilerici güçleri desteklemektedir.

Toplantınızın başarıla geçmesini dileriz.

Dayanışma selamlarımızla.

Karl Heinz Schröder
Alman Komünist Partisi
Parti Başkanlık Kurulu Üyesi
ve Sekreteri

TİP

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanlığına

Değerli yoldaşlar,
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. Kuruluş Yıldönümü'nü Türkiye işçi Partisi ve şahsım adına candan kutlarım.

Partilerimizin yadellerde yapılan bu kuruluş kutlamaları ayrı bir anlam ve önem taşımaktadır. Türkiye'de gizlilik koşullarında yürütülen işçi sınıfımızın politik mücadelesinin Avrupa koşullarında su yüzüne çıkan göstergeleridir bu kutlamalar. Avrupa işçi sınıfına ve ilerici kamuoyuna cuntanın devlet terörizminin işçi sınıfımızı yıldırmadığının, en güç koşullarda mücadelenin sürdürüldüğünün duyurulması, dayanışmaya çağrılmalarıdır.

Avrupa işçi sınıfının, ilerici güçlerinin ve kamuoyunun Türkiye'deki demokratik mücadeleye destek ve dayanışmalarını kazanmak çok önemli olmakla beraber, sorunun Türkiye'de çözüleceği, mücadeleyi orada, yerinde güçlendirmek ve hızlandırmak gereği açıktır. Bu güçlendirme ve hızlandırma gereğinin işçi sınıfımızın hareketinin önüne koyduğu çifte görev, -politik hareketin birliği ve tüm ilerici, demokratik, sol güçlerin eylem ve cephe birliğini gerçekleştirme görevleri- cuntanın faşist yönetim koşullarında ivedilik kazanmış, yaşamsal önemi daha da artmıştır. Bunun bilincinde olan ve getirdiği sorumluluğu taşıyan partilerimizin yakın bir işbirliği ile bu iki yönde sonuç alıcı gelişmeler kaydedeceklerine inanıyorum.

Bu inançla sizleri sıcak yoldaşça duygularla selamlar, en iyi dileklerimi sunarım.

Yaşasın Türkiye işçi sınıfının cuntaya karşı yılmaz, yenilmez mücadelesi!

Yaşasın tüm ilerici, demokrat, sol güçlerin emperyalizme, faşizme, şovenizme ve tekellere karşı kenetlenmiş eylembirliği!

Behice Boran
Türkiye İşçi Partisi
Genel Başkanı

TKP

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanlığına

Sayın arkadaşlar,
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle devrimci savaş selamlarımızı yollarım.

Türkiye Komünist Partisi, ABD'nin, NATO egemen güçlerinin kışkırttığı silahlanma yarışına, nükleer savaş tehlikesine, emperyalizmin bölgemiz ve ülkemiz üstündeki dayatmalarına, işbirlikçi tekellerin emekçi haklarına saldırılarına, askersel cuntanın anti-demokratik baskı ve terörüne karşı, bilimsel sosyalist güçler başta olmak üzere bütün devrimci ve demokratik güçlerin ortak mücadele platformunun inşa edilerek, cephe yolunda kalıcı adımlar atılmasına büyük önem veriyor. Partimiz, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. Kuruluş Yıldönümü'nün bu yönde ileri bir adım oluşturmasını umar, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne bu yolda çalışmalarında başarılar diler.

Komünist selamlarımızla.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Genel Sekreteri

İ.Bilen

DEVRİMCİ DEMOKRATLAR

Sayın Ahmet Kaçmaz,
Değerli Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin mensupları ve saygıdeğer konuklar!

Kürdistanlı Devrimci Demokratlar'a Partinizin 7. Kuruluş yıldönümü ve 15-16 Haziran Olayları'nın 11. Yıldönümü nedeniyle göndermiş olduğunuz dostane davetinize teşekkür eder, aranıza katılan tüm konuklara devrimci selamlarımızı iletir, kutlama töreninizin anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şovenist ilkeleri doğrultusundaki güç ve eylem birliğine ışık tutmasını, daha ileri boyutlara götürmesini dileriz.

Değerli yoldaşlar,
7.Kuruluş Yıldönümünüz, ülkelerimizin askeri faşist cuntanın çizmeleri altında ezildiği, tüm demokrasi güçlerinin, demokratik kazanımların ortadan kaldırıldığı,işçi sınıflarımız üzerindeki faşist devlet terörünün had safhaya ulaştığı bir ortamda ve halde yurtdışında kutlama talihsizliğine uğramış bulunmaktadır.Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin temsil ettiği işçi sınıfıyla beraber ve onun içinde kuruluş yıldönümünü kutlama olanağını bulamama ezikliği ve üzüntünüzü Devrimci Demokratlar yürekten paylaşıyorlar. Türkiye işçi sınıfının, tekelci-sömürgeci burjuvaziye karşı yürüttüğü uzlaşmaz sınıf kavgasının doruk noktası olan ve sınıf düşmanlarına indirdiği en büyük darbe günü 15-16 Haziran şanlı olaylarının 11. yıldönümüne rastlaması, kutlamanıza ayrı bir önem katıyor.

Türkiye işbirlikçi-tekelci burjuvazisi emperyalizmin, başta ABD olmak üzere diğer tüm Batılı emperyalist tekellerin güdümünde nihayet 12 Eylül 1980 tarihinde daha önceden planladığı darbesini gerçekleştirdi. Demokrasi güçlerimizin savaşımını durduracaklarını, köklerini kazıyacaklarını savuran faşist generaller çetesi yenik düşmekten kurtulamamış ve kurtulamayacaktır. Dünya demokrasi güçlerinin desteğini bulan Türkiye ve Kürdistan demokrasi güçlerinin anti-faşist savaşımı, faşist cuntanın tel örgülü hapishanelerini ve onların yalan duvarlarını aşarak dünya devrimci güçlerine ulaşmıştır. ABD emperyalizminin uşakları, işkence uzmanlarından oluşan faşist hükümetin, demokrasi kavgasında onurlu yerlerini alan kişileri öz ülkelerinden uzaklaştırmak, en doğal hakları olan vatandaşlık haklarının ellerinden alınması girişimlerini şiddetle protesto eder, bu hışıma uğrayan TSİP'li yoldaşlarımızın yanında olduğumuzu belirtiriz.

Değerli yoldaşlar,
Halklarımızın ve onların bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm kavgasına düşman Türkiye sömürgeci burjuvazisinin maşası Pinochet kılıklı generaller ve onların kurumlaştırmaya çalıştıkları faşist devlet düzenine karşı verilecek savaş ancak işçi sınıfının bilimsel sosyalizm ideolojisiyle donatılmış ilkeli, örgütlü güç ve eylem birliğinin anti-faşist halk cephesinin gerçekleştirilmesiyle başarıya ulaşır.

Türkiye işçi sınıfının sınıfsal mücadelesine ve Kürdistan halkının demokratik halk muhalefetine düşman Türk sömürgeci burjuvazisi ve onun silahlı terör örgütü OYAK'lı ordusu aynı zamanda Orta Doğu halklarının da, en başta mazlum Filistin halkının da can düşmanıdır. Bu yönüyle de ABD emperyalizminin jandarmalığını yüklenen faşist askeri cuntaya karşı birlikte mücadele kaçınılmazdır. Bu uğurda TSİP'in harcadığı birliktenci politikayı güvenle izliyoruz. Buna bağlı olarak TSİP'in bu engin özverili savaşımını sürdürmesi bizi sevindiriyor.

Değerli yoldaşlar,
Günümüzde, 12 Eylül sonrası,içinde yaşadığımız koşullarda karşı karşıya bulunduğumuz sorumluluk, halklarımızın ve işçi sınıflarımızın askeri faşist cuntaya karşı her türlü savaşım biçimiyle örülmüş, örgütlü, ilkeli anti-faşist güç ve eylem birliklerini oluşturarak adım adım Halk Cephesine doğru ilerlemek ve onu yaşama geçirmekle yerine getirilir. Bu görevlerin bilincinde olan siz TSİP'li yoldaşlarımızın, bu onurlu mücadeledeki yerinizi bir kez daha vurgular, Devrimci Demokrat selamlarımızı sunarız.

Kahrolsun Askeri Faşist Cunta!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve Devrimci Demokrat'ların İlkeli Güç ve Eylem Birliği!

Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Demokrasi Güçlerinin Anti-Faşist Eylem Birliği!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

TKSP

Sayın Ahmet Kaçmaz
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanı

Faşist cuntanın her türlü politik çalışmayı yasaklaması ve ağır baskılar nedeniyle şu anda yurtdışında yapılabilen Partinizin 7. Kuruluş Toplantısına, istememe rağmen, katılmam mümkün olmadı.

Türkiye'de demokrasinin gerçekleşmesi, Kürt halkının ulusal demokratik haklarına kavuşması ve sosyalizm için mücadele eden Partimiz de, bilindiği gibi, ağır gizlilik koşulları içinde ve yoğun baskılar altında çalışmalarını sürdürmektedirler.

Biz, Türkiye'de her iki halkın, Kürt ve Türk emekçilerinin en sıkı dayanışmasından yanayız ve öteden beri, faşizme, emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı ortak anti-emperyalist, demokratik bir cephenin gerçekleştirilmesini savunuyoruz. Bize göre, emperyalizme ve faşizme karşı ve demokrasiden yana olan tüm halk güçleri bu cephede yer alabilir ve almalıdır. Ülkede demokrasiyi gerçekleştirmenin ve sosyalizm yönünde ileri adımlar atabilmenin zorunlu şartı budur.

Önümüzdeki dönemde, bu yolda daha ciddi ve kalıcı adımlar atılabilmesi için Partimiz, diğer dost ve ilerici örgütlerle birlikte gereken çabayı göstermeye kararlıdır.

Partinizin 7. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle sizi kutlar, içten selamlarımı iletir, başarılar dilerim.

Kemal Burkay
Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri

DİB-AK

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin
7. Yılını Kutlama Komitesini

Değerli yoldaşlar,

Türkiye işçi sınıfı, şanlı 15-16 Haziran'ın 11. Yıldönümü'nü, emperyalizmin ve tekelci sermayenin Türkiye halklarına dayattığı faşist askeri diktatörlüğün kanlı terörü altında, fakat daha da bilenmiş bir mücadele kararlılığı içinde kutluyor.

İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist örgütlerinden Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşunun 7. Yıldönümü de, Türkiyeli devrimcilerin zor gizlilik koşullarında mücadele verdikleri bir döneme rastlıyor. TSİP'li yoldaşların, bu koşullara rağmen 15-16 Haziran'ın yıldönümünü kitlesel biçimde kutlamayı örgütlemeleri, övgüye değer devrimci bir tavırdır.

TSİP. kuruluşundan bu yana geçen yedi yıllık süre içinde bilimsel sosyalizmin, proletarya enternasyonalizminin ve uluslararası dayanışmanın emekçi kitlelere benimsetilmesi ve Türkiye bilimsel sosyalist hareketinin birliğinin sağlanması yolunda ısrarlı mücadele vermiştir. Yarının birleşik bilimsel sosyalist hareketinin oluşumunda, TSİP'in bu kararlı mücadelesi önemli temel taşlarından birisini oluşturacaktır.

Cunta yönetiminin faşizmin kurumlaştırılması yolunda attığı yeni adımlara ve uyguladığı baskı ve zulme değinen mesaj, yarının birleşik devrimci hareketinin bu sınavdan güçlenerek çıkanların omuzlarında yükseleneceğini belirttikten sonra şöyle devam ediyor.

15-16 Haziran'da kendi kuruluşunun da 1. Yıldönümü'nü kutlamakta olan Demokrasi İçin Birlik, TSİP'li yoldaşları, bu birlik anlayışı içinde en sıcak devrimci duygularla selamlıyor.

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,

Yaşasın Türkiye işçi sınıfının marksizm-leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temeli üzerinde yükselecek olan birliği.

Sekreter — Alparslan Telli
Başkan — Doğan Özgüden

DİSK 7. BÖLGE TEMSİLCİSİ AYDIN YEŞİLYURT'UN KONUŞMASI

Değerli konuklar, Partili kardeşlerim, Hepinizi dostluk ve yoldaşlık duygularımla selamlarım.

Kardeşler hepinizin bildiği gibi 15-16 Haziran tarihleri Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli kilometre taşıdır. 15-16 Haziran işçi sınıfımızın kendisi için sınıf olma mücadelesinin en önemli halkalarından biridir. 15-16 Haziran işçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesinde burjuvazi için korkulması gereken yegane güç olduğunun kanıtıdır. 15-16 Haziran DİSK'in öncülüğündeki sınıf ve kitle sendikacılığının hayata geçirildiği günün en önemli mihenk taşıdır.

A.Yeşilyurt konuşmasında 15-16 Haziran'ın tarihçesini olumlu ve olumsuz yönleriyle anlattıktan sonra, işçi sınıfımızın geçen 11 yıl içerisinde kendisi için sınıf olma yolunda önemli mesafeler kattetiğini belirtmiş ve konuşmasını şöyle devam ettirmiştir.

Kardeşler, 12 Eylül faşist askeri darbesi ile işçi sınıfımız sendikal ve siyasal önderlikten yoksun bırakılmak istenmiştir. Bunun için tüm sendika liderleri tutuklanmış, ağır işkencelere uğratılmıştır. İş yeri temsilcilerine, hatta işçilerin sevdiği iş yerinde çalışan insanlara bile askeri cunta tahammül göstermemiş onları da zindanlarına tıkmıştır. Tüm sendikal faaliyetleri yasaklıyarak, çıkarlarını korumak için yönetimi silah zoruyla gaspeden diktatörler, ülkeyi burjuvazi için dikensiz gül bahçesine çevirmek istemektedirler.

A.Yeşilyurt DİSK ve Türkiye işçi sınıfıyla gelişen uluslararası dayanışmayı örnekleriyle anlattıktan sonra sözlerini şöyle bitirmiştir.

Kardeşler, askeri diktatörler ne yaparlarsa yapsınlar, tarihin akışını durduramayacak, ne işkenceler, ne düzmece ifadeler, ne senaryo davalar Türkiye topraklarına ekilen sınıf tohumlarının yeşermesini, gelişmesini, meyva vermesini engelleyemeyecektir. Cuntacılar dünyadaki benzerleri gibi kendi döktükleri kanda boğulup gideceklerdir. Ama günümüzde tek devrimci sınıf olan işçi sınıfının, bizim ülkemizde de özgürlük gülleri açmasını önleyemeyecek, iş-ekmek-hürriyet mücadelemizi durduramayacaklar, zafer bizim olacaktır.

YAŞASIN 15-16 HAZİRAN ŞANLI DİRENİŞİMİZ!
YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI!
YAŞASIN DİSK!
YAŞASIN SOSYALİZM!

DİSK-TEKSTİL GENEL BAŞKAN VEKİLİ SELAHATTİN UYAR'IN MESAJI

Siyasal sürgün hayatı yaşadığımız şu günlerde, ülkemizde, işçi sınıfı ve emekçi tüm kesimler için yaşam çekilmez bir hale gelmiştir. İşçiler, askerileştirilmiş işyerlerinde süngülerin gölgesinde ve 100 DM. aylıkla üretim yaptırılmaktadır. Yaşam hergün biraz daha pahalanmakta, kiralar ödenmez duruma gelmekte açık işsizlerin sayısı beş milyona yaklaşmaktadır. Açlık ve sefalet artmış yokluk tüm ülkeyi sarmıştır. İşçi sınıfı ve emekçilerin demokratik, ekonomik ve politik örgütleri kapatılmış, parlamento dağıtılmış, yasama erki beş kişilik askeri cuntanın eline geçmiştir. Emir komuta zinciri içerisinde yönetime el koyduğunu söyleyen cunta, emir komuta zincirinin Pentagona bağlı olduğunu saklamaya çalışmaktadır.

Mesaj emperyalizmin Orta Doğu ve bölgemizdeki çıkarlarına Türkiye'nin bekçi yapılmak istendiğini; sosyalist sistemin barış içinde birarada yaşama politikasının emperyalizmi elindeki askeri güçleri kullanamaz hale getirdiğini belirterek, şu cümlelerle son buluyor.

Türkiye'deki hareket ekonomik ve demokratik mücadele boyutlarını aşmış siyasal bir öz kazanmıştır. Somut siyasal hedefleri kitlelere ulaştırmak, emekçi kitlelere mücadele içinde ortaya çıkan yeni durumlar karşısında somut hedefler göstermek, işçi sınıfı hareketinin birliğinden geçer. Tüm anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist güçlerin güç ve eylem birliğinden geçer. Cephe birliğinden geçer.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin de işçi sınıfı politik hareketinin birliğinin sağlanmasında üzerine düşen görevi yerine getireceğine inancımızı belirterek, Türkiye işçi sınıfının 15-16 Haziran direnişinin ve TSİP'in kuruluş günlerini kutlar saygılar sunarım.

Yaşasın işçi sınıfı hareketinin birliği!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

DISK 10. BÖLGE TEMSİLCİSİ ZEKİ ADSIZ'IN MESAJI

Şanlı 15-16 Haziran direnişinin 11. yıldönümünü ve Partinizin kuru-

luşunun 7. yılını kutladığınız bu günlerde; Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkları faşizmin en şovenist, en kanlı ve en saldırgan terörüyle karşı karşıyadır.

Faşist cunta, tüm siyasi partileri, Türkiye işçi sınıfının ilerici sendikal örgütü DİSK'i diğer demokratik kitle ve meslek örgütlerini, kooperatifleri kapatmış, tüm burjuva demokratik kurumlar dağıtılmıştır. İşçi sınıfının zorlu mücadeleler sonucu kazandığı toplu sözleşme,grev ve sendika hakları bir çırpıda kaldırılmış, kidem tazminatları patronların istemlerine göre halledilmiştir.

Mesaj, cuntanın "terörle mücadele" yalanı altında faşist uygulamalarını anlattıktan sonra şöyle devam ediyor.

Düşmanın elinde parçalı bulunan ülkemiz Kürdistan'da sömürü, zulüm ve baskı akıl almaz boyutlara ulaşmıştır. Kürdistan köylerine seri askeri operasyonlar yapılıyor. Köyler yakılıp yıkılıyor. Katliamlar birbirini izliyor. İnsan avı ilkokul çocuklarına kadar vardırılarak sürdürülüyor. Halkımızın ana diliyle konuşması yasaklanıyor.Kürdistan'ı bölen sınırlara yeni askeri yığınaklar yapılıyor ve halkımız yeni göçlere zorlanıyor.

İşçi sınıfının, Kürt ve Türk emekçi halklarının karşı karşıya bulunduğu bu zor ve çetin dönemin aşılması, özgürlük, demokrasi ve sosyalizm yolunda ileri adımların atılması, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve gericiliğe karşı olan tüm demokratik güçlerin yer alacağı demokratik cephenin gerçekleşmesine bağlıdır. Bu yolda ciddi ve kalıcı adımların atılması için elden gelen yapılmalıdır.

Partinizin 7. Kuruluş yılında sizleri kutlar, mücadelenizde başarılar dilerim.

FAŞIZMI YENECEĞİZ

(Baştarafı 1. Sayfada)

ses olup haykıralım: Yaşasın sosyalistlerin örgütsel birliği!

●Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin fedakar üyeleri! Özveriyle, coşkuyla,bilimle donanmış bir 7 yılı geride bırakıyoruz Bu yolu sizler şanla, şerefle ördünüz.Yiğitliğinizle süsleyip sabırla donattınız. Sizinle aşılmayacak engel, varılamayacak hedef yoktur. Türkiye Sosyalist İşçi Partisini bayraklaştıran, onu bilimsel sosyalizmin ve proletarya enternasyonalizminin ülkemizdeki sağlam kalesi yapan sizlersiniz.

Yoldaşlar,

Partimizin 7. kuruluş yıldönümünü ağır koşullar altında kutlamaktayız. Görevlerimiz düne göre daha ağırdır.Faşizme karşı bütün halkı birleştirmek, mücadeleye seferber etmek, bağımsızlık-demokrasi-barış ve sosyalizm mücadelemizi ilerletmek, sosyalist birliği sağlamak, partimizi işçi sınıfımızın gözbebeği, emekçi halkımızın kurtuluş umudu haline getirmek için canla başla savaşacağız.

Yoldaşlar,

Partimiz 7.yılını geride bırakırken geleceğe güvenle bakıyor. Partimiz yeni dönemde görevinin başındadır.Binlerce militanıyla ayaktadır.15-16 Haziran'dan 11 yıl sonra,bu şanlı direnişin mirasçıları olarak,Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşundan 7 yıl sonra,gür sesimizle haykırıyoruz:

FAŞIZMI YENECEĞİZ!

ŞAN OLSUN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'ne!

YAŞASIN SOSYALİZM!

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTISI
MERKEZ KOMİTESİ

FİSE Genel Kurulunda Cunta Mahkum Edildi

ORTAK AÇIKLAMA

8-13 Haziran 1981 tarihinde FİSE'nin 12. Genel Kurulu münasebetiyle Budapeşte'de bir araya gelen Türkiye'nin öğretmen örgütü TÖB-DER,Kıbrıs'tan OLTEK, Yunanistan'dan OLME, OIELLE ve Teknik-Mesleki Eğitim Öğretmenleri her üç ülkenin de, hedefi Akdeniz ve Yakın Doğu üzerinde kontrol sağlamak olan Amerikan emperyalizminin kurbanı olduğunu tesbit ederler.

Yukarıda adı geçen örgütler:

1. Türkiye işçi sınıfına ve Kürt halkının ulusal demokratik hareketine karşı vahşileşen, birçok sendikacı ve öğretmeni öldürerek binlercesini tutuklayan askeri-faşist cuntayı mahkum eder.
2. Demokrasiye dönüşün sağlanması,sendikal özgürlüklerin tanınması ve öğretmenlerin ülkelerine dönüp mesleklerine devam etme hakları için dayanışmalarını güçlendirir.
3. Bağımsız, birleşik ve ve federal bir Kıbrıs devletinin, yabancı askerlerden arınmış ve Birleşmiş Milletler kararlarına göre kurulması yolunda Kıbrıs'taki her iki toplumun kardeşçe işbirliğine olan güvenini ilan eder.

Sonuç olarak örgütlerimiz, her üç ülke halklarının barış, dostluk ve anlaşma istemleri sağlanıncaya kadar ortak çalışacaklarını açıklarlar.

FISE GENEL KURULUNUN TÜRKİYE'YLE İLGİLİ KARARLARI

FİSE Yönetim Kurlu, 12. Genel Kurulu delegeleri adına, Türkiye'de askeri faşist cuntaca FİSE ilkeleri doğrultusunda eğitimin demokratikleşmesi, eğitim emekçilerinin mesleki hak ve çıkarlarının korunup geliştirilmesi doğrultusunda mücadele eden TÖB-DER yönetici ve üyelerine yönelik baskı vu uygulamaları mahkum eder.

Bu amaçla;

a) Faaliyetine son verilen TÖB-DER'in tekrar açılması,
b) Tutuklanan tüm yönetici ve üyelerinin serbest bırakılması,
c) Faşist cuntaya boyun eğmedikleri ve teslim olmadıkları için vatandaşlıktan çıkarılan Genel Başkan Gültekin Gazioğlu ve arkadaşlarına (diğer yöneticiler) vatandaşlık hakkının geri verilmesi,
d) İlerici görüş ve düşünceleri nedeniyle meslekten çıkartılan öğretmenlerin tekrar mesleklerine döndürülmesi,
e) Cuntanın bilgisi dahilinde yaygın olarak uygulanan işkencelere son verilmesi,
f) Eğitim emekçilerine grevli-toplusözleşmeli sendikal hakların tanınması,
g) Sendikal faaliyetler üzerindeki yasağın kaldırılması,
h) Eğitimin tümden faşistleştirilmesi girişimlerine son verilerek, biçimde ulusal özde emekçi halktan yana bir eğitim sisteminin kurulması,

Doğrultusunda mücadele yürüten Türkiye öğretmenleriyle her türlü maddi ve manevi dayanışmaya gireceğini karar altına alır.

MÜCADELE BİRLİĞİ BİRAN ÖNCE...

(Baştarafı 6. Sayfada)

sosyalizmin yıllar boyu çok yavaş geliştiği ülkemizde Partimizin sosyalist mücadelenin bilimini yerleştirmek için gösterdiği çabaları minnetle anmak gerekir. Partimiz önümüzdeki dönemde çetin günlerden geçecektir. Ama partimiz bu dönemdede hızla gelişecek, onun savunduğu politikalar işçi sınıfına ve geniş emekçi yığınlara daha kapsamlı olarak malolacaktır.

İçinde bulunduğumuz zor şartları aşmak için sürdürdüğümüz birlik politikasına her alanda daha sıkı sarılalım ve anti-faşist güçlerin cephesini yaratalım. Bunu başaracağız. Çünkü partimiz görevlerini yerine getirecek çok güçlü bir örgüte,azimli, fedakar üyelere sahiptir. Partimiz anti-faşist mücadelenin zafere ulaşması için bayrağı yükseklerde tutmasını bilecektir. Anti-faşist güçlerin birliği mutlaka sağlanacak ve faşist cunta defedilecektir.

Zafer bizlerin, zafer işçi sınıfının, zafer emekçi halkın olacaktır!

Kahrolsun faşizm!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!

Yaşasın anti-faşist güçlerin mücadele birliği!

FRANSA'DA YENİ DÖNEM

Fransa'da, 26 Nisan'da Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ilk turuyla başlayan bir dizi seçimler sonucunda yeni bir dönem açıldı. 25 Nisan'da %25,8 oranında oy alan Mitterand, ikinci turda, komünistlerin ve bazı demokratik kesimlerin desteğiyle oyların %51,5 ini alarak Başkan seçildi. Mitterand yasama meclisini feshederek, milletvekilliği seçimlerine gitti. Bu arada kurduğu geçici kabine emeklilerin maaşlarına 300 frank zam yaptı, çocuk zammı ve aile zammı artırıldı. 54 bin işsize devlet kurumlarında iş verildi ve haftalık çalışma saatının 40'tan 35'e düşürüleceği açıklandı. Yasama seçimlerine Radikal Hareket'le birlikte katılan Sosyalistler birinci turda oylarını %39'a yükselttiler.

Bir dizi etkenler nedeniyle, Sosyalist Parti, yasama seçimlerinde olağanüstü bir başarı göstererek %40'a yaklaşan bir oy yüzdesiyle 491 iskemleli Meclis'te 289 iskemle elde etti (Radikal Solla)

Komünist Partisi'ne gelince FKP Başkanlık seçimlerinde %15,7 olan oylarını %16,2'ye yükseltti ama, 1978'da kazanmış olduğu iskemlelerin yarısını kaybetti.Oysa FKP'nin 1978'e nazaran kaybettiği oy yüzdesi %4,5 idi. Buna rağmen, Fransız seçim sisteminin özellikleri nedeniyle, bu %4,5 oy eksilişi, Parlamento'daki Komünist milletvekillerinin sayısının yarıya düşmesini getirdi.

Böylece, 1978 seçimlerinde Komünistlerin seçildiği 42 seçim bölgesinde FKP'nin gösterdiği küçük oy kayıpları, ya da sosyalistlerin sağladıkları oy kazançları nedeniyle, komünist adaylar, sosyalistlerin gerisine düşünce, küçük oy yüzdelerine rağmen,o bölgeden sosyalist adaylar 2ci tura kalarak seçildiler. Bir başka deyişle komünistlerin toplam %4,5 oy kayıpları FKP'nin %50 oranında iskemle kaybına yol açarken, sosyalistler sırf bu nedenden ötürü 42 sandalye elde ettiler. Hatta yapılan bazı tespitlere göre,Başkanlık seçimlerinden sonra bazı sağcı seçmenlerin, komünistlerin güçlü olduğu, (milletvekili FKP'li olan) bölgelerde Sosyalistlere oy vererek, oralarda komünistlerin adaylarını Sosyalistlerden geriye düşürmekte rol oynadıkları tespit edildi.

Sonuçta SP, tek başına parlamento çoğunluğunu sağlayabilecek bir gelişme gösterdi. Ayrıca Meclis aritmetiği sağ aleyhine öylesine değişti ki, sosyalistlerle komünistlerin iskemle sayısı 3 te 2 çoğunluğu alabilecek ve Anayasa'yı bile değiştirecek düzeye ulaştı.

Herkesin de kabul ettiği gibi Fransa'da yeni bir dönem başlamıştır. Bu yeni dönemin özelliği ne olacaktır. Hemen belirtmek gerekir ki, bu yeni yönetim Sosyalistler'le Komünistler'in ortak bir programla oluşturdukları bir koalisyon veya bir cephe iktidarı değildir. Bu yönetim Sosyalist Parti'nin iktidarıdır. Komünistlerin hükümetteki varlıkları sadece 4 bakanlıkla kabineye katılmaları ve sınırlı bir sorumluluk almaları şeklindedir. Bir başka deyişle,devrimci bir iktidar sözkonusu olmadığı gibi bir "ileri demokrasi" deneyi de değildir. Hatta Mitterand yönetimini ne 2ci Dünya Savaşı öncesindeki Sosyalist-Komünist koalisyonu olan Leon Blum hükümetine, ne de savaş sonrasında komünistlerin bir hayli etkili oldukları koalisyon hükümetlerine benzetmek mümküdür.

Buna rağmen, Fransa'da önemli bir dönem açılmıştır. Bu dönem, hiç kuşkusuz Sosyalist bir Fransa'nın ilk adımı değildir. Ama emekçiler lehine birtakım ekonomik ve sosyal ya da siyasal reformların yapılacağı, bir kısım tekellerin millileştirilmesine çalışılacağı, yani özetle, sınıf mücadelesinin keskinleşeceği, politik kutuplaşmanın belirginleşeceği, işçi sınıfı ile burjuvazi arasında salınan belli mütereddit kesimlerin bu kutuplaşmada açık ve kesin olarak saflarını seçmeye zorlanacakları, politik saflaşmanın,kristalleşeceği, ileriye doğru bir açılımdır. Bu evrede, sınıf mücadelesi keskinleştikçe özellikle Sosyalist Parti'nin ne olup, ne olmadığı daha iyi anlaşılacaktır.

Fransa, artık çeşitli yeni olaylara gebe bir toplumdur. Ve Fransa'daki değişiklikler aynı zamanda tüm Batı'yı etkileyebilecek düzeydedir. Nitekim, komünistlerin hükümete bakan vermesi, tüm dünyada ve özellikle Batı'da derin yankılara yol açmıştır. Reagan yönetimi Komünistlerin bakanlık almalarına karşı tepki göstermiş ve her türlü kararı çiğneyerek açıkça Fransa'nın içişlerine karışmıştır. Mitterand'ın ise bu tutuma karşı tepkisi sert olmuştur. Mitterand Beyaz Saray'ı suçlayarak, "Fransa hükümet kurarken başka bir ülkeye danışacak değildir" demiştir. ABD Başkan yardımcısı (eski CİA başkanı) Bush, alel acele Avrupa'ya bir gezi düzenlemiş sırasıyla Mitterand, Schimidt ve Tatcher'la görüşmüştür vb..vb..

Hiç kuşkusuz, yeni açılan dönemde sosyalistlerin tüm politik ağırlığına rağmen, tayin edici faktör işçi sınıfının mücadelesi ve politikaları olacaktır. Parlamentodaki sayısal göstergeler, toplumsal güçlerin siyasal yansıması değildir. İşçi sınıfı, CGT başta olmak üzere, emonomik-demokratik örgütleriyle FKP'nin arkasındadır. Diğer bir ifadeyle, tekelci sermayenin karşısındaki organize güç işçi sınıfıdır. Sosyalistler ise, sahip oldukları oy desteğine,parlamento çoğunluğuna ve başkanlık sistemi gereği yetkilerle donatılmış Cumhurbaşkanlığı'na rağmen solun örgütlü, yani *nitel* kesimini temsil etmemektedir.

Şu halde, işçi sınıfını yönlendiren ve sınıfın büyük çoğunluğunun örgütlü desteğine sahip olan FKP'nin izleyeceği politikalar eskisinden daha büyük önem taşımaktadır.

Özetle, önümüzdeki dönemde,kitleler hareketlenecek, politizasyon süreci hızlanacaktır. Sınıf mücadelesi sadece işçi sınıfı ile tekelci sermaye arasında göze çarpmakla kalmayacak, diğer emekçi kesimler de ister istemez mücadeleye gireceklerdir. Devletin ve polisin demokratikleştirilmesi, siyasal demokrasinin geliştirilmesi, emekçilerin belli sosyal ekonomik taleplerinin karşılanması mümkündür. Ama toplumu daha ileri götürme, ancak ve ancak cephe ile gerçekleşebilir. Bu ise FKP'nin etkinliğinin artmasına bağlıdır.

Gerçek

SORUMLU: R. Suna, YAZIŞMA ADRESİ: Wittelsbacherallee 119, 6000 Frankfurt a.M

BANKA HESABI:Dresdner Bank,Konto-Nr:630453900,BLZ:50080000,6078 Neu-Isenburg